

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Secundo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

1677.
Clausulæ.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque prædictæ Nuncios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati ab Ecclesie membra distingui, ac dividi prohibentis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis, illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, applicationis, approbationis, reservationis, concessionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se novent incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo, Tertio Kal. Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI.

Permittitur Cardinali Protectori, & Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum potestas dividendi binas Bononiæ, & Marchiæ Provincias in quatuor; ab eisque segregandi nonnulla, vel ad eas aggregandi quædam contiguarum Provinciarum Cœnobia.

Eandem potestatem fecit Clemens X. Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum in Lusitania. Constit. Pastoralis Officii quo, Tom. XI. Bull. Rom.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17. Nov.
1677. An. 2.

Exordium.

Injuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Religiosorum virorum suave Christi Jugum sub ærcioris vitæ instituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici prosperoque illorum regimini, & gubernio quantum nobis ex alto conceditur providere jugiter studeamus.

§. 1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus filius noster Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardinalis Acciajulus nuncupatus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod cum Provinciæ Bononiæ, & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriusque illarum, aliisque difficultates, quæ in dies insurgunt, vix possint a suis respective Ministris Provincialibus bis quotannis totæ, sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religiosorum utilitas exigeret, visitari; ipse Nicolaus Cardinalis Protector de statu Provinciarum hujusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earundem Provinciarum Gubernio, regularisque observantiæ in eis conservacioni plurimum conducibile fore existimat, si utraque

Causa divisionis.

illarum in duas dividatur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ejusmodi Provinciarum divisiones absque speciali nostro, & hujus sanctæ Sedis Indulto fieri nequeant. Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac dilecto filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos fratres expresse professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononiæ, & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quoscumque fratres cujuslibet ex Provinciis hujusmodi respective ad concursum passivum ad Diffricatorum in Capitulo dicti Ordinis proxime celebrando, prout secundum Deum expedire eis videbitur pro hac vice tantum habilitare, necnon sive in actu divisionis hujusmodi, sive postea secundum temporis exigentiam, auctoritate nostra Apostolica segregare ab eisdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam segregare a Provinciis contiguis Ordinis hujusmodi, & aggregare illis Provinciis, quæ per divisionem hujusmodi noviter formabantur, illos Conventus, quos ita respective segregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem, circa divisionem, formationem, & gubernium earundem Provinciarum, quam quælibet emergens causa requirere possit, secundum datam tibi a Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere libere, licite, & valide possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate Apostolica præfata tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembr. MDCLXXVII. Pontificatus nostris Anno Secundo.

Reducuntur Magistri, aliive Graduati Ordinis Prædicatorum ad numerum in suis Capitulis Generalibus definitum, & Magistris Generalibus interdicuntur, ne in posterum supernumerario eligant, ab eisque speciales Gratia contra

Divisio Provinciarum fieri nequit absque speciali Indulto S. Sedis. Preces Card. Protectoris.

Permittitur Card. Protectori, & Ministro Generali Capuccinorum, ut utramque Provinciam Bononiæ, & Marchiæ in duas partiri valeant.

Item impertiri vocem passivam quibuslibet Fratribus dictarum Provinciarum.

Necnon ab illis Provinciis segregare, vel ad eas aggregare Cœnobia.

Clausulæ.

XXII.

Constitutionum, & Capitulorum generalium dispositiones concessæ revocantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 20. Nov.
1677. An. 2.

Exordium.

Causa Redu-
ctionis.

Numerus
Magistro-
rum, alio-
rumque Gra-
duatorum
fuit in Capi-
tulis Genera-
libus unius-
que Provincia
e præscrip-
tus.

Magistro
Generalis fa-
cta fuit pote-
stas eligendi
supranumer-
arios.
Hinc nimium
auctus Gra-
duatorum
numerus.

Reducuntur
Magistri, ali-
que Graduat-
i ad numerum
in unaquaque
Provincia à
Capitulis
Generalibus
stabilitum.

Excipiuntur
supernume-
rarii a S. Se-
de promoti.

Alii vero
examine sub-
jiciendi, &
merentes re-
periti statim
titulo, ac
postea data
occasione
etiam præro-
gativis Gra-
duatorum
fruantur.

In supremo militantis Ecclesie solio per inef-
fabilem Divinæ bonitatis abundantiam, me-
ritis licet imparibus collocari, muneris nostri
partes esse intelligimus, ut ea, quæ Religio-
rum virorum ordinibus in Ecclesia Dei pie, san-
cteque institutis detrimentum adferre, regula-
remque in eis disciplinam perturbare noscuntur,
ad æquitatis, & Justitiæ terminos reducere sata-
gamus, sicut omnibus maturæ considerationis
trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam,
& religionis felicem progressum, ac incrementum
salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) Magistri,
aliique Graduatî Ordinis Fratrum Prædicato-
rum, propter assiduam Ministerium, quod eis
exhibetur, necnon expensas, quas Communi-
tibus occasione Capitulorum Provincialium
afferunt, ac exemptionem a Choro, aliasque
prærogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipsius
Ordinis valde onerosi existant, & licet certus
ejusmodi Magistrorum & Graduatorum pro una-
quaque Provincia numerus per Capitula genera-
lia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum Provin-
ciarum, quæ propriarum virium conscientia ita or-
dinari desideraverant, stabilitus reperitur, cum
expressa prohibitione, ne eadem Provincia alios
petere valeant, neve hujusmodi numerus un-
quam excedatur, nisi in casu quo Magister Ge-
neralis Ordinis prædicti pro tempore existens ex
aliqua urgente causa aliter disponeret: nihilomi-
nus Magistrorum, aliorumque Graduatorum hujus-
modi multitudo in dicto Ordine absque ulla ur-
genti causa per nimiam præteritorum Magistro-
rum Generalium ipsius Ordinis facilitatem, at-
que indulgentiam adeo excreverit, ut Provinciis
prædictis intolerabilis existat, & quod pejus est,
inter eos nonnulli reperiantur ad magistrerium,
aliosque gradus promoti, qui officia per Consti-
tutiones Ordinis præfati ad id præscripta non exer-
cuerunt, sed cum quibus perinde ac si officia hu-
jusmodi exercuissent dispensatum fuit.

§. 2. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis,
illiusque Provinciarum levamento, & commo-
dis, prosperoque, & felici regimini, & guberno
quantum Nobis ex alto conceditur provide-
re, regularisque disciplina vigorem tueri, & sic-
ubi collapsus sit, restituere cupientes, Motu
proprio, & ex certa scientia, & matura delibe-
ratione nostris, deque Apostolicæ potestatis plen-
titudine Magistros, aliosque Graduatî dicti
Ordinis ad numerum per Capitula generalia pro
unaquaque Provincia respective stabilitum, ut præ-
fertur, itaut in eo numero in singulis Provinciis
hujusmodi respective connumerati remaneant;
antiquiores tamen, qui functiones, & munera
per Constitutiones, & Capitula generalia hujus-
modi præscripta realiter, & cum effectu exercuisse
reperiuntur, sine ullo tamen præjudicio illorum, qui
a Sede Apostolica immediate promoti sunt, quos
suis prærogativis supra numerum hujusmodi gau-
dere volumus, tenore præsentium reducimus.

§. 3. Porro circa supranumerarios a præfa-
tis Magistris Generalibus promotos, harum se-
rie mandamus dilecto filio moderno Magistro
Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Re-
ligiosorum gravium consilio, illorum qualitates,
& sufficientiam examinet, & quatenus eos habiles,
ac omnia officia per dictas Constitutiones præscri-
pta exercuisse reperit, illos titulo tantum gaudere
faciat, quousque secuta vacatione juxta ordinem
antiquitatis gradus suscepti ad fruitionem integra-
rum prærogativarum subintrent: Si vero eos in-
habiles, aut munera, seu officia a memoratis Con-
stitutionibus requisita non exercuisse comperit,

illos Magisterio, aliove gradu quem obtinent
omnino privatos declaret, donec, & quousque stu-
diosis laboribus meritum hujusmodi gradum
respective sibi comparasse reperiantur.

§. 4. Præterea ad evitandum in futurum Pro-
vinciarum, & Communitatum hujusmodi gra-
vamen, præfato moderno, & futuris dicti Or-
dinis Magistris Generalibus in virtute sanctæ
Obedientiæ prohibemus, & interdiciamus, ne de
cætero Magisterii, aliove gradus supra nume-
rum sicut præmittitur præscriptum conferre, nec
ullam cujusvis generis exemptionem concedere
audeant quovis modo, seu præsumant illis Fra-
tribus, qui realiter, & cum effectu laudabiliter non
exercuerint illa officia, & non supportaverint illa
onera, quæ juxta Constitutionis Ordinis præfati
ad obtinendos gradus, & exemptiones hujusmodi
respective necessario præcedere debent.

§. 5. Cæterum quia (sicut pariter accepimus)
plurimi in Ordine prædicto reperiuntur Fratres,
qui vigore gratiarum specialium a Magistris Ge-
neralibus supradictis concessarum, exemptionibus
a choro, ac prærogativis loci Baccalaureo-
rum, & vocis in Capitulis Provincialibus con-
tra formam Constitutionum, & Capitulorum
Generalium præfatorum fruuntur, in gravissimum
dictarum Communitatum, nonnullorumque Fra-
trum privatorum præjudicium:

§. 6. Nos opportunum his quoque abusibus
remedium adhibere, & ne in futurum suboriantur,
providere volentes, omnes, & singulas gratias
speciales hujusmodi motu, scientia, deliberatione,
& potestatis plenitudine paribus earumdem
tenore præsentium revocamus, cassamus, & abo-
lemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino
vacuamus, ac in futurum dispositiones Constitutionum,
& Capitulorum generalium hujusmodi in-
violabiliter observari præcipimus.

§. 7. Decernentes ipsas præfentes literas, &
in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod
præfati, aliove quilibet in præmissis forsitan inter-
esse habentes, seu habere quomodolibet præ-
tendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati,
citati, vel auditi, nec causæ propter quas
præfentes emanarint sufficienter adductæ, ver-
rificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia qua-
cumque, etiam quantumvis legitima, & privilegia-
ta causa, colore, prætextu, & capite, etiam
in corpore juris clauso, etiam enormis, enor-
missimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tem-
pore de subreptionis, vel obreptionis, aut nul-
litate vitio, seu intentionis nostræ, ac interesse
habentium, consensus, aliove quolibet, etiam
quantumvis magno, & substantiali, individua-
que expressionem requirentem defectu notari, im-
pugnari, infringi, retractari, in controversiam
vocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus
illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum,
aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ re-
medium intentari, vel impetrari, aut impetra-
to, seu etiam motu, scientia, & potestatis plen-
titudine paribus concessio, vel emanato quem-
piam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juva-
re ullo modo posse; sed ipsas præfentes literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, &
pro tempore quodcumque spectabit, inviola-
biliter, & inconcussè observari.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per
quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos,
etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores,
ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos,
& Apostolicæ Sedis Nuntios, aliove quolibet
quacumque præminetia, & potestate fungen-
tes, & funduros, sublata eis, & eorum cuilibet
quavis aliter judicandi, & interpretandi
facultate, & auctoritate, judicari, & definiti
debere; ac irritum, & inane si secus super his

Prohibetur,
ne Magistri
Generales in
posterum su-
pernumera-
rios insti-
tuant, nec
exemptionem eis con-
cedant, qui-
bus Confit.
Ord. non
suffragantur.

Quampluri-
mæ tribuuntur
speciales gratiæ a Ma-
gistris Genera-
libus contra
Capitula Ge-
neralia, &
Confit. Ordinis.

Revocantur
hujusmodi
speciales
Gratiæ, &
omnino stan-
dum decernitur
dispositio-
nibus Confit. &
Capitulorum
Generalium.

Clausula.

a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus
opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Re-
gula de Jure quæsto non tollendo, aliisque Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,
necnon dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, &
Conventuum, aliisque quibusvis etiam Juramen-
to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmi-
tate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus,
privilegiis quoque Indultis, & Literis Apo-
stolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis,
ac cum quibusvis etiam derogatoriis deroga-
toriis, aliisque insolitis clausulis, & Decre-
tis, etiam motu, scientia, & potestatis pleni-
tudine paribus, & alias quomodolibet in con-
trarium præmissorum concessis ac pluries con-
firmatis, approbatis, & innovatis. Quibus om-
nibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti
derogatione, de illis eorumque totis tenoribus
specialis, specifica, & individua, ac de verbo
ad verbum non autem per clausulas generales
idem importantes mentio, seu quævis alia ex-
pressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma
ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præ-
sentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac
ad verbum inferis habentes; illis alias in suo
robore permanentibus, ad præmissorum effectum
hac vice dumtaxat specialiter, & expresse deroga-
mus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præ-
sentium literarum transumptis, seu exemplis
etiam impressis manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus
fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ
haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ,
vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die xx. Novemb. MDCLXXVII.
Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXIII.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visi-
tantibus aliquam ex Ecclesiis tam erectis,
quam erigendis Congregationis Clericorum
Regularium Barnabitarum in Festis conver-
sionis, & Commemorationis S. Pauli Apo-
stoli.

Dat. 2. Dec.
1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

*Universis Christianis fidelibus presentes literas inspe-
cturis salutem, & Apost. Benedictionem.*

Exordium.

Celestium munerum thesauros, quorum dis-
pensationem humilitati nostræ credidit di-
vina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fo-
vendam, incitandamque Fidelium erga Sanctos
in Cælis cum Christo regnantes devotionem, sa-
lubriter expedire in Domino arbitramur.

Preces Pro-
curatoris
Gen.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Pauli
Antonii Sandriani Procuratoris Generalis Con-
gregationis Clericorum Regularium S. Pauli De-
collati Barnabitarum nuncupatorum nomine No-
bis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac
de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum
Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate
confissi, omnibus, & singulis utriusque sexus
Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis,
ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex
Ecclesiis Clericorum Regularium Congregatio-
nis prædictæ hæcenus erectis, & in posterum
quandocumque erigendis, ac ubicumque loco-
rum existentibus in Conversionis, & Comme-

Concessio
Indulgentiæ
Plenariæ
perpetuæ.

morationis ejusdem S. Pauli Apostoli festis die-
bus a primis Vesperis usque ad occasum Solis
dierum hujusmodi singulis annis devote visita-
verint, & ibi pro Christianorum Principum con-
cordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ec-
clesiæ exaltatione, piis ad Deum preces effude-
rint, quo die ex prædictis id egerint, Plena-
riam omnium peccatorum suorum indulgentiam,
& remissionem misericorditer in Domino conce-
dimus, præsentibus perpetuis futuris tempori-
bus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut præsentium litera-
rum transumptis, seu exemplis etiam impressis
manu alicujus Notarii publici subscriptis, &
sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica consti-
tutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhi-
beatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si
forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-
jorem sub Annulo Piscatoris die II. Decembris
MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Se-
cundo.

Confirmatur Statutum Hominum Artis exone-
rantium ligna ad Ripam parvam Tyberis, quo
adsignatur Hospitali S. Rocchi unus julius pro
unaquaque Navi lignis onerata.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Uni-
versitas, & Homines Artis eorum, qui li-
gna exonerant ad Ripam de Urbe, quod
singuli Homines d. Artis juxta Statuta Univer-
sitarum prædictarum auctoritate Apostolica confirmata,
quatuor Julios monetæ Hospitali S. Rocchi de
eadem Urbe quotannis solvant ad hoc ut dum
morbo laborant in d. Hospitali curationis causa
recipiantur; dictum vero Hospitali, propter
multitudinem ægrotorum, quos in dies recipit,
gravia subeat dispendia, quæ vix potest suppor-
tare: Ipsi exponentes num. 40., & amplius, in-
simul congregati præmissis consideratis, unani-
mi consensu statuerunt, ut præter, & ultra
quatuor Julios monetæ hujusmodi, quos annua-
tim pro eorum quolibet, ut præfertur solvunt,
moderni, & pro tempore existentes Homines
Universitatis prædictæ unum alium Julium ejus-
dem monetæ, pro qualibet Navi lignis onerata,
quam ad Ripam Tyberis exonerabunt, Hospi-
tali prædicto solvere teneantur, ad hoc, ut exin-
de necessitati ejusdem Hospitalis peramplius
provideatur.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat, dicti exponentes Statutum hujusmodi,
quo firmius subsistat, & servetur exactius Apo-
stolicæ confirmationis nostræ patrocinio commu-
niri summopere desiderent: Nos specialem ipsis
Exponentibus gratiam facere volentes, & eo-
rum singulares personas a quibusvis excommu-
nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a
Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ
existunt, ad effectum præsentium dumtaxat con-
sequendum, harum serie absolventes, & abso-
lutos fore censentes, supplicationibus eorum
nomine Nobis super hoc oblati inclinati, Sta-
tutum præfatum, quod Homines d. Univer-
sitarum deinceps unum Julium pro qualibet Navi
lignis onerata, quam ad Ripam prædictam exo-
nerabunt, memorato Hospitali solvere tenean-
tur, a præfatis Exponentibus factum, ut præ-
fertur, dummodo tamen novum onus hujusmo-
di in damnum eorumdem Hominum dumtaxat

XXIV.

Dat. 4. Dec.
1677. An. 2.

Causa Statu-
ti Hominum
Artis exone-
rantium
ligna.

Statutum,
quo tenentur
exonerantes
Naves ligno-
rum solvere
Hospitali S.
Rocchi pro
earum una-
quaque jul-
ium unum
ultra alios
quatuor an-
nuos.

Preces Ho-
minum Artis
d. pro Sta-
tuti confir-
matione.

Confirmatur
prædictum
Statutum.

Clausulae.

cedat, dictusque Julius ex sola eorum mercede defumatur, quæ proinde nullo modo alterari possit, nec id in damnum, seu præjudicium DD. Navium, vel lignorum hujusmodi, aliorum quorumlibet ullatenus redundet, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, vel ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Universitatis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Decembris MDCLXXVII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXV.

Conceduntur Religiosis Insularum Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, qui in Romana, vel Hispaniæ Curia Procuratoris Officio per triennium functi sunt, omnia suorum Exprovincialium privilegia.

Dat. 17. Dec.
1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Concessionis.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Insularum Philippinarum nuncupatarum in Mari Oceano Ordinis Eremitarum Sancti Augustini nobis expositum fuit, quod cum ipsi ad procuranda in Romana, & Regia Hispaniæ Curia urgentia dictæ Provinciæ negotia aliquem Religiosum mittere debeant, nec reperitur ullus Religiosus, qui id oneris in se suscipere velit, tum propter adeo longum, ærumnosumque iter, quod sine gravibus incommodis, vitæque periculo peragi nequit, tum etiam quia ejusmodi Procuratores postquam triennio, & amplius in suo munere exercendo laboraverunt nulla prærogativa fruuntur, iidem exponentes plurimum cupiunt a nobis indulgeri, ut illi qui per triennium continuum Procuratoris hujusmodi munus in dictis Curis exercuerint, privilegiis Exprovincialium fruantur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, non solum tota Provincia prædicta, sed etiam nuperus Prior Generalis dicti Ordinis Indultus hujusmodi concessionem consensum præstiterint: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Consensus Prioris Generalis, & totius Provinciæ, Religiosorumque preces.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attento consensu memorati Prioris Generalis, ut in posterum illi Religiosi dictæ Provinciæ, qui Procuratoris ipsius Provinciæ munus in Curis supraddictis saltem per triennium exercuerint, omnibus privilegiis, prærogativis, & exemptionibus, quibus illi, qui Prioris Provincialis ejusdem Provinciæ munere functi sunt, potiuntur, & gaudent, pari modo potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 2. Decernentes ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Dec. MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regul., quo permissum fuit, ut Superiores Ordinis Prædicatorum Portugalliæ Provinciæ possent removere ex Conventibus Religiosos Conventualitatum Indultis munitos.

XXVI.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, ac Diffinitoris, & Electoris Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Prædicatorum tunc in Romana Curia præsentium Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ quod cum pro bona directione dictæ Provinciæ oporteret ut unusquisque Conventus eum haberet numerum Religiosorum, qui in illo sustentari possunt, ipsique Religiosi essent magis opportuni pro necessitate Religionis in qua dicti Con-

Dat. 5. Jan.
1678. An. 2.

Causa Decreti.

In assignatione Religiosorum d. Provinciæ habenda erat ratio reddituum conventus, & conditionis locorum.

ventus

ventus consistunt, ad hoc ut illas possent adimplere obligationes, quibus operam dare debent, ita ut Civitates, aliaque loca præcipua Concionatoribus, & Confessariis doctis, & exemplaribus pro eorum necessitate instructa essent, ne defectu Religiosi Ministerii laborarent, neve suboriatur scandalum, quod facile nascitur inter fideles dum vident Religiosos majoris sufficientiæ, virtutis, & doctrinæ residere in Regionibus, ubi eorum opera non est necessaria, & e converso alios iis occupationibus adhibitos, quibus non mererent adhiberi, tum propter modicam eorum ætatem, atque capacitatem; tum quia malo exemplo fuerunt in locis eorum residentiæ; & proinde necesse esset, ut Prælatis quibus regimen incumbit, multis incommodis remedium adhiberent, providendi unicuique Conventui de his Religiosis, quibus unamquamque Civitatem, & locum indigere cognoverint, ac tollendo scandala, quæ aliqui Religiosi præbere possunt, illis ab uno ad alium Conventum translatis: nihilominus Prælatis præfati non poterant executioni mandare eorum bona, & pia desideria, tamen id omnino necessarium esse pro directione, & profectu spirituali dictorum Religiosorum, & non sine gravi querimonia, atque dolore videbant sibi non licere conventibus, & locis de Religiosis opportunis providere, scandalisque ansam præcidere, cum ipsis res in Ordinem reducere, & unumquemque suo loco constituere satagentibus, multi ex dictis Religiosis præfarent ipsi Prælatis assignationes Conventualitatum perpetuarum, quarum aliqua a Sede Apostolica concessæ, aliæ a Magistro Generali dicti Ordinis, secuta ejusdem Sedis confirmatione, & aliæ ab antecessore Priore Provinciali Provincia præfate concessæ, ac a dicta Sede, illisque Nuntio in Regno Portugalliæ residente confirmatæ reperiantur. Et licet intentio concedentium assignationes hujusmodi admodum sancta, & recta fuisset, propter causas allegatas, hæ tamen ut plurimum fictitiæ, ac coloratæ, & valde leves erant; quia vero ante concessionem hujusmodi assignationum non fuerat requisita informatio Prælatis actualis, qui merita, & demerita suorum Subditorum melius novit, & a cujus obedientia Subditi ipsi hæc ratione se subtrahere student, inde consequeretur, ut non posset Prælatus etiam id vellet Provinciam suam perfecte gubernare.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quod tunc temporis in Conventu S. Dominici Civitatis Ulyssiponen., quæ est primaria dicti Regni, in qua proinde degere debent meliores Concionatores, & Confessarii ad hoc ut Apostolico zelo divinæ majestatis offensas, quæ in Curiis, & populis numerosis, qualis est populus Ulyssiponen. committi solent, impedire satagent, & unde amoveri debent aliqui Religiosi, qui opportuniorem in magnis Civitatibus occasionem arripiunt, & licentiosius vivunt, commorantur Religiosi usque ad numerum viginti quinque cum assignationibus Conventualitatum perpetuarum hujusmodi, earumque clypeo abutebantur ad vivendi licentiam, qui si eas non haberent, timore mutationis tanquam fræno ab inordinatis eorum moribus coercerentur, & licet aliqui eorum scandalose non viverent, ita tamen levis, & modicæ considerationis fuerat causa per eos pro obtinendis dictis assignationibus allegata, ut iniquum videretur, privatam commoditatem, a qua boni verique Religiosi segregati esse debent, præferri, ac præjudicare bono communi Religionis, & aliorum fidelium, quorum saluti incumbere deberent: quia vero ejusmodi assignationes ordinarias solebant obtinere pro dicta Civitate Ulyssiponen., id dicto Conventui intolerabile gravamen, ultra dicta inconvenientia, adferebat, cum cæteroque idem Con-

ventus non esset instructus Religiosis sibi necessariis, & præfatus numerus viginti quinque constaret fere ex omnibus Religiosis inutilibus ipsi Conventui, ac parum idoneis ad procurandam in ampla illa Civitate salutem animarum. Quinimo reperiebantur in eadem Provincia alii Religiosi, qui eodem modo officia perpetua obtinebant, ex eaque perpetuitate eadem inconvenientia sequebantur.

§. 2. Ideoque pro parte dictorum exponentium memoratæ Cardinalium Congregationi, etiam nomine Provinciæ prædictæ supplicato, ut ejusmodi Conventualitatibus, & officiis perpetuis tam in dicto Conventu S. Dominici Ulyssiponen., quam in reliqua Provincia hujusmodi eatenus concessis derogaret, vel ordinaret, ut Procurator Provincialis cum consilio gravissimorum Fratrum posset mutare Religiosos Conventualitatibus, & officiis perpetuis hujusmodi suffultos, si eos scandalum præbere, aut illos in d. Ulyssiponen. aliove quolibet Provinciæ præfate Conventu perpetuo non degere, Dei servitio, & bono Religiosis convenire reperisset. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam SS. D. N. supplicem hunc libellum benigne remisit attendente relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, censuit, facultatem concedi posse, prout præsentis Decreti tenore concedit Superioribus prædictæ Provinciæ, ut habita æquitatis ratione casibus præsertim necessitatis prædictos Religiosos ab uno ad alterum Conventum, prout magis eis expedire videbitur transferre, & mutare possint, non obstantibus prænarratis Conventualitatum Indultis, illis expresse derogando. Romæ 1. Octobris 1677. Cardinalis Carpineus.

§. 3. Cum autem sicut exponentes præfati, & præsertim dictus Prior Provincialis nomine Provinciæ hujusmodi nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitri summopere desiderent: nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfate Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, ejusque Conventuum, & Ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in

Preces Superiorum, totiusque Provinciæ Cong. Episc., & Reg. oblata.

Decretum Congr. quo concessa fuit Superioribus Provinciæ facultas removendi ex Conventibus Religiosos etiam Conventualitatis munitis.

Preces Superiorum Provinciæ Pontifici oblata.

Confirmatur d. Decretum Congr. Episc. & Reg.

Clausula.

Id servare non licebat Prælatis propter Conventualitates perpetuas.

Prædicta œconomia maxime servanda erat in Civitate Ulyssiponen.

Obstant prædicta Conventualitates perpetuas.

contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 5. Januarii 1678. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXVII.

Declaratur, in Brevi, quo electus fuit Prior Provincialis Ord. Carmelitarum in Sicilia sub nomine Patrum Provincia, aliorumque de ejus gremio, venire dumtaxat Patres Diffinitorii.

Dat. 6. Jan. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Summa Brevis.

CUM nos nuper supplicationibus dilecti filii Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Beate Mariæ Virginis de Monte Carmelo nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, dilectum etiam filium Clementem Impellizzeri Fratrem expresse professum dicti Ordinis in Sacra Theologia Magistrum, in Priorem Provinciale Provincia Sancti Alberti in Sicilia ejusdem Ordinis ad tempus, quo ejusmodi Provincialatus officium juxta regularia Ordinis præfati Instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consuevit, statim atque dilectus filius Modernus Prior Provincialis Provincia hujusmodi tempus suum absolverit, inchoandum auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis constituerimus, & deputaverimus; Ac Diffinitorio actuali ejusdem Provincia se una cum majori parte Patrum Provincia, & aliorum de gremio Provincia hujusmodi existentium Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ proxime venturum congregandi, ac duos Socios Prioris Provincialis, qui ad proximum futurum Capitulum generale Ordinis præfati venire debebunt, necnon novos Diffinitores pro gubernio ejusdem Provincia, servatis, alias servandis, eligendi facultatem impertiti fuerimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 19. Novembris proxime præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Pater Magister Impellizzeri constitutus fuit Prior Provincialis Siciliae.

Eidem conceditur facultas congregandi se cum Patribus Provinciae aliisque de ejus gremio.

Quæritur, an d. Patrum nomine veniant Fratres omnes integri Capituli Provincialis.

Preces Vicarii Generalis dicti Ordinis.

§. 1. Et sicut pro parte memorati Vicarii Generalis nobis subinde expositum fuit, ipse Vicarius Generalis vereatur, ne ex eo quod per literas prædictas Diffinitorio actuali dictæ Provincia se una cum majori parte Patrum Provincia, & aliorum de gremio Provincia hujusmodi existentium, sicut præmittitur congregandi facultas tribuitur, prætendi forsan possit quod id de omnibus Fratribus dictæ Provincia, qui integro Capitulo Provinciali interesse consueverunt intelligendum sit, quo casu difficultates congregandi Capitulum Provinciale hujusmodi, propter quas eadem litera concessæ fuerunt, non evitentur. Nobis propterea idem Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut ad tollendas litium, quæ super hoc oriri possent, occasiones, opportune in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum Vicarium Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-

tentis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, verba illa supradictarum nostrarum literarum, quibusdam Diffinitorio actuali se una cum majori parte Patrum Provincia, & aliorum de gremio Provincia hujusmodi existentium congregandi, aliaque supra expressa faciendi facultas tribuitur de illis dumtaxat Patribus Provincia, & aliis qui de solo gremio Diffinitorii ipsius Provincia existunt, non autem de toto corpore Capituli ejusdem Provincia intelligi debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præfatis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 7. Januar. 1678. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Indicatur Capitularibus S. Joannis in Laterano de Urbe sub pena excommunicationis lætæ sententiæ Pontifici reservatæ silentium eorum, quæ suis Capitulis aguntur.

Plura de iis, quæ agenda sunt, & tractanda in Capitulis pro recta administratione bonorum ad Basilicas, & Collegiatis Ecclesias Sæculares Urbis pertinentium statuit Alexand. VII. constit. 34. quæ incip. Pro commissa, Tom. VI. fol. 52.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut accepimus sæpius contigerit quod per dilectos filios Archipresbyterum, seu ejus Vicarium, & Canonicos Ecclesiæ S. Joannis in Laterano de Urbe capitulariter, ut moris est, congregatos capitularia tractata, gesta, statuta, & ordinata per nonnullos ex ibidem interessentibus publicata, & relevata fuerint, ac publicentur, & revelentur in dies, & ex publicatione, & revelatione hujusmodi non modicum dictæ Ecclesiæ, & Capitularibus præfatis illatum sit præjudicium, & afferatur.

§. 1. Nos in præmissis opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Archipresbytero, seu ejus Vicario, & Canonicis Ecclesiæ hujusmodi, aliisque quibuscumque Personis Ecclesiasticis, & Sæcularibus, & si Pontificali, vel alia quavis præfulgeant dignitate, qui Capitulo ipsius Ecclesiæ interfuerint, ne de cætero perpetuis futuris temporibus in ipso Capitulo pro tempore tractata, gesta, statuta, & ordinata quibusvis personis taceat, vel expresse per se, vel per alium, seu alios absque ipsius Capituli licentia publicare, vel revelare audeant, vel præsumant sub excommunicationis lætæ Sententiæ a qua nisi per nos, vel Successores nostros præterquam in mortis articulo

constituti

Respondetur, iis verbis designari dumtaxat Diffinitorii Patres.

Clausula.

XXVIII.

Dat. 6. Jan. 1678. An. 2.

Causa Constitutionis.

Præcipitur sub excommunicationis lætæ sententiæ S. Sedi reservatæ, ne Capitulares peracta in Capitulis revelent.

Claufulæ.

constituti absolvi non possunt ipso facto incurrenda pœna districtius inhibemus, ac præcipimus, & mandamus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & d. Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 7. Januarii 1678. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXIX.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, quo ipse moderatus fuit alternativam inter Fratres in Hispania natos, & alios Criollos dictos Provinciae Quitensis in Indiis Occidentalibus.

De hac Alternativa Officiorum vide que notavimus in hujus Pontificis const. 17. que incip. Illius qui.

Dat. 26. Jan. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Series facti paucis hic expositi, sed pluribus in sequenti Decreto.

PRO parte Charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Nobilis vir Gaspar de Haro, & Guzman Marchio de Carpio ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, quod cum alias venerabilis Frater Nicolaus Oliva Episcopus Cortonen. qui tunc temporis Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini munereungebatur, Alternativam, & æqualitatem, quoad Provincialatus, cæteraque omnia officia Provinciae Quitensis in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis inter ejusdem Provinciae Fratres in Hispania natos, & illarum partium indigenas, quos Criollos vulgariter vocant, servari debere statuisset, idque etiam a fel. rec. Clemente Papa X. prædecessore Nostro confirmatum fuisset: verum propter Fratrum Hispanorum in dicta Provincia paucitatem ejusmodi alternativa, & æqualitas quoad omnia Provinciae præfate officia sine gravibus incommodis servari nequiret; idem Nicolaus Episcopus subinde tunc adhuc Prior Generalis Ordinis præfati, vigore facultatis sibi super hoc a Nobis concessæ eandem Alternativam, & æqualitatem, ita moderatus est, ut illa ad Provincialatus, ac Diffinitorium, & Visitatorum Provinciae Quitensis prædictæ officia dumtaxat restricta, & coarctata existat, cum diversis declarationibus, & ordinationibus, prout plenius continetur in illius Literis patentibus desuper emanatis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum Prioris Generalis pro moderatione alternativæ.

Primum alternativa instituta fuerat a Priore Generali de Ghetis.

Dein confirmata & innovata.

§. 1. Magister Frater Nicolaus Oliva Senensis totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Prior Generalis Provinciae nostræ Quitensis, quam in visceribus gerimus charitatis, religiosæ quieti, ac tranquillitati consulere volentes, alias sub die 19. Junii 1675. Decretum condidimus, quo aliud Reverendissimi Prioris Magistri Hieronymi de Ghetis prædecessoris nostri Decretum die 9. Julii 1625. emanatum, eo quod, aut nunquam in præfata Provincia receptum, aut temporis decursu violatum, oblivionique datum intelleximus, nostra auctoritate confirmavimus, & approbavimus, & innovavimus, iterumque decrevi-

mus, ut non obstante quolibet abusu, aut præfati Decreti inobservantia in futuris in posterum Capitularibus electionibus in eadem Provincia Quitensi servaretur Alternativa, & vicissitudo, itaut in uno quadriennio eligeretur in Provinciam Pater aliquis Hispanus, in altero vero quadriennio eligeretur Pater alterius familiæ, quam Criollos vulgo vocant; Ac insuper cæteris quoque Officiis, scilicet Diffinitorium, Visitatorum, Prioratum &c. æqualitas servaretur inter ipsas duas familias, idque sub eisdem Censuris, pœnis, & Actorum nullitate in prædicto Reverendissimi de Ghetis Decreto taxatis præcipimus. Ut vero recentium hoc nostrum Decretum firmius consisteret, ejusque observantia veluti ad eradicanda omnia in Provincia Quitensi discordiarum germina per necessaria perpetuis futuris temporibus inviolata remaneret petente Eminentissimo, ac Reverendissimo S. R. E. Cardinali Nidhardo Catholici Hispaniarum Regis apud Sanctam Sedem Oratore, fel. rec. Clemens Papa X. auctoritate Apostolica benigne illud cum omnibus, & singulis in eo contentis approbavit, & confirmavit, ac desuper literas in forma Brevis sub die 7. Augusti 1675. expediri mandavit. Verum cum Carolus II. Hispaniarum Rex Catholicus per regias suas literas nobis significare dignatus fuerit, ut præfate Alternativæ moderationem stabiliremus eam ad Officia Provincialatus, Diffinitorium, & Visitatorum restringendo; Nos itaque regis nutibus ut par est obtemperare cupientes opportunam ad dictam moderationem, & restrictionem facultatem à Sanctissimo D. N. Innocentio Papa XI. feliciter regnante humiliter postulavimus, quam Nobis concedere dignata est Sanctitas sua per literas in forma Brevis tenoris sequentis, videlicet a tergo.

§. 2. Dilecto filio Nicolao Olivæ Priori Generali Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini. Intus vero Innocentius Papa XI. Dilecte fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Exponi Nobis nuper fecisti, quod Tu alias, videlicet ante biennium, vel circiter ad instantiam Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici statuisti, ut in Provincia Quitensi tui Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in Indiis Occidentalibus observaretur Alternativa inter Fratres in Hispania natos, & illarum partium indigenas, quos Criollos vulgariter vocant, tam quoad Provincialatum, quam quoad æqualitatem in omnibus generaliter aliis Officiis Gubernii dictæ Provinciae, hæcque omnia à fel. record. Clemente Papa X. prædecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die 7. Augusti 1675. expeditas literas approbata, & confirmata fuerunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædictus Carolus Rex ex Informationibus, quæ ad ipsum ex partibus prædictis subinde pervenerunt, cognoverit, propter modicum numerum Fratrum Hispanorum, qui in Indiis reperiuntur, vix posse Alternativam, & æqualitatem in omnibus Officiis hujusmodi, quæ ad omnia exercenda Fratres idonei illic non adsint, observari, eaque de causa Tibi nuper significaverit, ut ejusdem Alternativæ moderationem, illiusque ad officia Provincialatus, & Diffinitorium restrictionem ab hac Sancta Sede concedi procuratores, itaut de cætero ad Priorum & reliqua officia non extenderetur: Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut Tibi de opportuna in præmissis facultate, per quam Religiosis memorati Caroli Regis votis ad conservandam in illis remotis partibus religiosam Disciplinam, atque observantiam laudabiliter tendentibus obsecundare valeas, providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Te speciali favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & in-

vata fuit a Priore Generali Oliva.

Item ejus innovatio confirmata a Clemente X.

A Carolo II. proposita fuit alternativæ moderatio.

Necessaria facultas petita fuit ab Innoc. XI.

Breve pro hac facultate.

Causa moderationis.

terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de voto Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio; Tibi Alternativam a Te statutam ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica moderandi, & restringendi itaut deinceps Provincialatus, & Definitorum Provinciæ prædictæ Officia dumtaxat comprehendat quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium; non obstantibus prædictis Clementis prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem Clementis prædecessoris literis concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1677. Pontificatus nostri Anno Primo--I. G. Slusius.

Concessa fuit facultas restringendi alternativam ad solos Provinciales, & Definidores.

§. 3. Hac igitur Apostolica auctoritate muniti, ea qua par est in Catholici Regis literas reverentia, partibus insuper videlicet R. P. M. Fr. Francisco Montano Provinciæ Quitensis Procuratore, & R. P. M. Augustino Montedoca ejusdem Provinciæ Alumno semel atque iterum auditis, quinimo eorundem petitionibus Nobis factis in supplici libello propria eorum syngrapha subscripto inclinati, prædictum nostrum Decretum de Alternativa tenore præsentium, & auctoritate, ut supra, necnon de consilio RR. Adm. PP., qui nobis assistunt, moderamur, & restringimus, itaut cæteris ejusdem Clausulis, quæ ad Priorum, & cætera Officia præfatum Decretum extendunt revocatis, & annullatis, easque revocatas, & annullatas esse censentes Alternativam, & æqualitates ad Provincialis, Definitorum, & Visitatorum Officia dumtaxat restringimus, & coarctamus, prout restrictum, & coarctatum esse volumus, & declaramus, non obstantibus quibuscumque.

Juxta quam facultatem Prior Generalis moderatus est illam.

§. 4. Ut autem dissentiones, & lites circa prædicti Decreti observantiam, intelligentiam, & executionem impostero penitus tollantur; per has nostras Decretales literas, & de consilio eorundem RR. Adm. PP., qui Nobis assistunt, declaramus primo, quod Provincialis in immediate futuro Capitulo Provinciali eligatur ex alia partialitate, ac sit Provincialis electus pro currenti quadriennio; Itaut si hic sit Hispanus in Capitulo futuro eligatur Criollus, & e contra si modernus sit Criollus eligatur Hispanus in sequenti Capitulo. Secundo quod si contingat P. Provinciale nondum sui Gubernii tempore expleto ex hac vita decedere, aut aliquo quocumque impedimento ita decineri, ut Provincialatus Officium nequeat personaliter exercere, tunc Provinciæ Rector, qui ad præscriptum Reverendissimi Valvasorii prædecessoris nostri usque ad celebrationem Capituli Provincialis proxime futuri eligi debet, ex eadem eligatur partialitate, ex qua erat Provincialis defunctus, irritam, ac nullam nunc pro tunc declarantes electionem, quæ fieri secus contigerit. Tertio declaramus quod à prædicta Alternativa pro parte eorum, qui in Hispania nati sunt, exclusi intelligentur omnes, & singuli nati in Insulis Canariensibus, necnon omnes, & singuli Lusitani alterius domini a Rege Catholico; qui Canarienses, ac Lusitani, si in Provincia Quitensi Professionem emisierint, vel legitime proflati fuerint, seu in futurum

Modus servandus in hac nova alternativa.

proflari contigerit, potiantur, & gaudeant voce passiva, cæterisque Privilegiis, & prerogativis eodem modo, & sine ulla prorsus differentia, quo ejusdem Provinciæ filii ex natis in Indiis vulgo Criolli potiuntur, & gaudent.

§. 5. Ut vero cuncta in integrum executioni mandentur R. P. Provinciali Provinciæ Quitensis pro eo tempore existenti quo præsentis nostræ literæ eo pervenerint, committimus, & stricte præcipimus in meritum salutaris obedientiæ sub rebellionis nostræ, & privationis vocis activæ, & passivæ per decennium, ac in subsidium sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hac una pro trina canonica monitione præmissa in his scriptis licet inviti ferimus, aliisque nostro, & successorum nostrorum arbitrio ipso facto incurrendis pœnis, quatenus nulla obstante, neque admissa supplicatione, appellatione, protestatione, seu reclamazione statim, ac literæ ad manus suas pervenerint, nisi forte antecederet ad earum exhibitionem prædicta Alternativa recepta, & admisa fuerit, ipsem quantum ad se attinet eandem recipiat, & admittat, compellatque Definitorium etiam privatum ad eam recipiendam, & admittendam, & cum effectu faciat, ut immediate futuro Capitulo Provinciali omnino, & in integrum executioni mandetur. Quod si id præstare neglexerit, seu renuerit, vel legitime impeditus nequiverit, in ejus locum Ven. Papa Præsentatos, Fr. Ferdinandum Colorado, & Hyacinthum Moretto ejusdem Provinciæ subrogamus, quibus respectivè, & insolidum tum in spiritualibus, tum in temporalibus auctoritatem, & Jurisdictionem opportunam, & necessariam ad prædictum effectum tenore præsentium concedimus, & impartimur. Præcipimus autem omnibus, & singulis Definitoribus, Visitatoribus, cunctisque ejusdem Provinciæ Patribus, ac Fratribus, & sub pœnis P. Provinciali ut supra in casu renitentia, & negligentia taxatis, ut præsentibus nostris literis omnino obediant, & nec per se, nec per alios directe, vel indirecte impedimento esse audeant, quominus in omnibus, & per omnia suum fortiantur effectum. Datum Romæ in Conventu nostro S. Augustini die 18. Octobris 1677.--Fr. Nicolaus Oliva Prior Generalis Indiarum--Nostris muneris affixo sigillo--Mag. F. Camillus Cavalis Thinenfis Secretarius Ordinis--Registrat. lib. V.

Commissa fuit executio, & observantia hujus decreti Provinciali Quitensi subscrisis pœnis.

Ei renuenti vel impedito alii subrogati fuera.

Præceptum fuit fratribus omnibus Provinciæ, ut decreto parenter.

§. 6. Cum autem scit eadem expositio subjungebat, quo firmiora sint, & servantur exactius illa, quæ Apostolici muniminis præsidio roborantur. Nobis propterea memorati Caroli Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Caroli II. Regis Hispaniarum Pontifici oblata.

§. 7. Nos igitur piis ejusdem Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, moderationem Alternativæ, & æqualitatis hujusmodi a præfato Nicolao Episcopo tunc Priore Generali factam, ut præfertur, expeditasque desuper illius parentes literas præinfertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur decretum Prioris Generalis de moderatione alternativæ.

§. 8. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super

Clausula.

his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus necnon præfatorum Ordinis, & Provincia; etiam Juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Jan. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XXX. Januarii MDCLXXVIII. Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Capituli S. Petri de Urbe, quo adscripta fuere beneficia Abbatie S. Rufilli Foropompilien. Clericis idoneis ipsius Diocesis.

Pius IV. anno 1564. 12. Kalend. Julii univit mensa Capitulari d. Basilicæ Vaticanæ eandem Abbatiam cum exemptione a solutione quindennii.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, quod cum quorundam perpetuorum cum cura, & sine cura Beneficiorum Ecclesiasticorum intra limites Jurisdictionis Monasterii Abbatie nuncupati S. Rufilli Terræ Foropompilii nullius Diocesis Provincia; Ravennaten. eidem Basilicæ Apostolica auctoritate perpetuo, ut asseritur, uniti consistentium, dum pro tempore vacant, collatio, cessantibus tamen reservationibus, & affectionibus Apostolicis, canonice spectet ad Capitulum, & Canonicos ipsius Basilicæ pro tempore existentes, qui illa turnatim per hebdomadas conferre consueverunt: ipsi Exponentes die 22. Novembris proxime præteriti Capitulariter Congregati, ut subditorum dicti Monasterii commodis consulere, eosque ad clericalium virtutum, atque ministeriorum studia propositis præmiis incitarent, decreverunt, ut Beneficia hujusmodi impostero per hebdomadarios Clericos Monasterio prædicto, sive illius Jurisdictioni subditis quando reperirentur idonei, exclusis exteris, conferrentur, & alias prout plenius continetur in eorum Decreto Capitulari desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet. Fidem facio per præfentes Ego Notarius publicus, & ad curam Archivi Sacrosanctæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe deputatus infrascriptus qualiter in libro Decretorum Capitularium ejusdem sacrosanctæ Basilicæ fol. 90. inter cætera legitur, ut infra videlicet-- Die 22. Novembris 1677. fuit Capitulum, & interfuerunt RR. DD. Josephus Maria Suarezius Episcopus olim Vafionen. Vicarius, Nestor Rita Archiepiscopus Sebasten., Franciscus Maria Scottus, Thomas Vanninus, Joannes Vincentius Arata, Alexander Cafalius, Ludovicus Lensius, Bonamens de Augustinis, Marius Columna, Michael Angelus Zacharia, Leonardus Marfilius, Julius Riccius, & Marcus Antonius Mariscottus omnes Canonici supradictæ Sacrosanctæ Basilicæ capitulariter congregati decreverunt, quod quæcumque beneficia curata, & non curata vacantia in Abbatia S. Rufilli Foro Pompilien. conferantur impostero per DD. Hebdomadarios illis de eadem Diocesi, quando reperiantur idonei, exclusis exteris, unde idem de Diocesi gaudeant in Clericatu profecisse, & inde servitium Ecclesiæ, & decus Abbatie angeantur. In quorum &c. Dat. hac die 13. Januar. 1678. Ita est Josephus Balduinus Presb. Rom. pub. Apostolica auctoritate Notarius, & ad curam Archivi Secretariæ Basilicæ S. Petri deputatus.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dilectus filius noster Carolus Barberinus S. R. E. Cardinalis Carolus nuncupatus dictæ Basilicæ Archipresbyter non solum Decreto hujusmodi consenserit, sed etiam dictis Exponentibus significaverit gratum sibi fore si etiam ipsius nomine confirmatio ejusdem Decreti a Nobis, & hac Sancta Sede obtineretur: Nobis propterea

XXXI.

Dat. 15. Febr. 1678. An. 2.

Species facti.

Collatio beneficiorum Abbatie S. Rufilli spectat ad Capitulum S. Petri de Urbe.

Causa Decretorum Capitularis.

Decretum, quo statutum fuit, ut beneficia d. abbatie conferrentur per hebdomadarios Clericos ejus Subditis, si essent idonei.

Preces Archipresbyteri, & Capituli.

ipfi

XXX.

Conceduntur Indulgentiæ singulis utriusque sexus tam Ordinis, quam Confraternitatis Habitibus Servorum Beatæ Mariæ Virginis orationi mentali vacantibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea per quæ animarum Christi fidelium salus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Christi fidelium devotionem, ut in spiritalibus exercitiis ferventius incumbant, celestium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ac Tertiariis Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis, necnon aliis utriusque sexus Christi fidelibus Confratribus, & Confororibus Confraternitatis habitus Sororum ejusdem B. Mariæ Virginis dolorosæ Dei Matris nuncupat. tam hæcenus in Ecclesiis ejusdem Ordinis, seu alibi canonice institutæ, quam in posterum ubilibet instituentæ, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

§. 2. Iis vero, qui devotionis hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confessi SSimum Eucharistiæ Sacramentum sumperint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem quam per modum suffragii animabus Christi fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverunt applicare possint.

§. 3. Insuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis indulgemus, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

§. 4. Volumus autem, quod si pro impetratione &c. nullæ sint. Quodque præsentium transcriptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica &c. ostensæ.

Dat. 30. Jan. 1678. An. 2.

Exordium.

Conceditur vacantibus Orationi mentali per quadrantem horæ pro qualibet vice Indulgentia centum dierum.

Per dimidium horæ Indulgentia septem annorum.

Singulis diebus continuis per dimidium, vel quadrantem horæ Indulgentia Plenaria semel in Mense, etiam per modum suffragii.

Hæc omnes Indulgentiæ extenduntur ad Fratres, & Moniales Ordinis, qui ex Regulæ, & Constitut. tenentur ad d. Oratione mentalem.

Conceduntur ad septennium.

ipfi Exponentes etiam ejusdem Caroli Cardinalis, & Archipresbyteri nomine, humiliter supplicari fecerunt, ut pro Decreti hujusmodi in Divini Servitii incrementum vergentis perpetua firmitate, & ne unquam ab ullis Capitularium tam presentium, quam futurorum illius observantia, sub pretextu quod illi non ligentur, seu quod illi non consenserint, aut ex alio quocumque titulo, & capite, etiam validitatem, & justitiam ipsius Decreti concernente, in controversiam vocari possit, opportune sibi in premissis provide-re, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatur predictum decretum.

§. 2. Nos igitur Carolum Cardinalem, & Archipresbyterum, ac Exponentes prefatos specialis favore gratiae prosequi volentes, ipsorumque exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum Capitulare praesertim auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robor adjicimus; ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censei, vel praetendi possent, supplementum, ipsumque Decretum a praefatis modernis, & pro tempore existentibus Archipresbytero, ac Capitulo, & Canonicis Basilicae praedictae, eorumque singulis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari debere.

Clausula.

§. 3. Praesentes vero literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definituri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictae Basilicae, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXII.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visitantibus aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis S. Antonii Viennen. in festis SS. Antonii Abbatis, S. Augustini, & S. Monicae.

Dat. 25. Febr. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Celestium munerum Thesaurus, quorum Dispensatores Nos esse voluit Altissimus, cum ad Christianae pietatis incrementum, & anima-

rum Christi fidelium salutem profuturos speramus, libenter elargimur.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Abbatis Generalis Canonicorum Regularium Ordinis S. Antonii de S. Antonio Viennen. sub regula S. Augustini nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis hujusmodi haecenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus in Sancti Antonii Abbatis, ac S. Augustini, & S. Monicae festis diebus a primis vespere usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis Annis devote visitaverint, & ibi pro Principum Christianorum concordia, haeresum extirpatione, & Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die praedictorum id gerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut praesentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Transfertur Indulgentia Plenaria Perpetua in alium diem pro Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Etruria.

Preces Abbatis Generalis.

Concessio d. Indulgentiae Plenariae perpetuae.

XXXIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvaforius Vicarius Generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod alias fel. rec. Clemens Papa Decimus praedecessor noster, supplicationibus Venerabilis Fratris Josephi Eufanii Episcopi Porphyriensis Sacrarum Nostrae Apostolice, tunc sui Praefecti, nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus; Omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui missae solemni in quacumque Ecclesia, tam Fratrum, quam Monialium Ordinis praedicti quotannis die vigesima Octobris, qua officium de Nomine Beatae Mariae Virginis, cum lectionibus, & officio in Toletana Dicecesi die decimaseptima Septembris recitari solitis ab omnibus tam Fratribus, quam Monialibus ejusdem Ordinis in universo Orbe existentibus recitari consuevit, celebranda interfuissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem sub certis modo, & forma tunc expressis, in perpetuum concessit, & alias, prout ipsius Clementis praedecessoris literis in simili forma Brevis die sexta Augusti 1672. desuper expeditis, quorum tenorem praesentibus pro sufficienter expresse haberi volumus uberius continetur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio sub-

Dat. 4. Mart. 1678. An. 2.

Species facti.

Concessio fuit a Clemente X. Indulgentia plenaria omnibus addantibus Missae solemni in Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium Ordinis Eremitarum S. Augustini die 20. Oct.

Causa translationis.

quam

Preces Vi-
carii Genera-
lis.Transfertur
Indulgentia
ad primam
Dominicam
post octavam
Nativitatis
B. M. V. in
Ecclesiis d.
Ordinis in
Etruria.

XXXIV.

Supprimatur Collegium Secretariorum Aposto-
licorum a Callixto III. aliisque Romanis Ponti-
ficibus institutum.Dat. i. Aprilis
1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Prooemium.

Romanus Pontifex ex debito Pastoralis officii illi divinitus injuncti, non solum ad ea, quae Universi Christiani Gregis animarum salutem respiciunt; verum etiam, quae ad Sedis, & Camerae Apostolicae, cui diversa onera incumbunt necessitatibus jugiter imminentibus, indemnitate pariter, & sublevamen pertinere noscuntur, vigilantiae suae aciem dirigens, ea, quae certis fraudatibus causis per suos praedecessores in erectione officiorum Romanae Curiae fuerunt ordinata, & instituta, interdum ex aliis non minus rationabilibus causis immutare, & quandoque ad pristinum statum reducere, aut etiam in totum suppressimere consuevit, prout rebus diligenter, & mature discussis, & examinatis, ac rerum necessitas, & temporum vicissitudo requirunt, sicque conspicit in Domino salubriter expedit.

Ortus &
progressus
Collegii.

§. 1. Dudum siquidem consueverant ab antiquo tempore Romani Pontifices praedecessores nostri, ut promptos haberent viros industrios quorum opera in magnis, & arduis Apostolicae Sedis negotiis uti possent, ac etiam pro celeriori eorumdem negotiorum expeditione quamplures eligere, ac deputare Secretarios, quos fel. rec. Callixtus III., & Pius II. praedecessores nostri ex certis causis ad numerum sex reducerunt; postmodum fel. rec. Innocentius VIII. similiter praedecessor noster, ut decori, & universitati ejusdem Sedis & Curiae, ac faciliori, celeriori, diligentiori, & magis accuratae expeditioni Brevium, aliarumque literarum Apostolicarum opportune consulere, ac etiam ut aliquibus tunc nimium urgentibus Camerae Apostolicae indigentis occurreretur, decem, & octo alios elegit, seu assumpsit, ac deputavit, adeo ut insimul cum praefatis sex jam extantibus Collegium viginti quatuor Se-

cretariorum constituerent, eidem Collegio, & Secretariis diversos annuos redditus, & emolumenta inter singulos Secretarios pro tempore existentes aequis portionibus dividenda, & distribuenda; assignando, & applicando, eosque etiam creando veros Palatii Apostolici Praelatos, ac familiares, & continuos Commensales, aliasque plures eis concedendo praerogativas, & praereminentias latius contentas in ejus Constitutione sub datum Romae apud S. Petrum anno Dominicae Incarnationis 1487. pridie Kal. Januarii Pontificatus Anno Quarto.

§. 2. Et quoniam intuitu dictorum emolumentorum eidem Collegio applicatorum ab illo pro subventionem dictarum urgentium necessitatum Camerae, & Sedis Apostolicae, fuerat persoluta summa sexaginta duorum millium, & quatuorcentum florenorum, seu ducatorum auri de Camera, idcirco idem Innocentius praedecessor statuit, & decrevit, quod in eventum, in quem praefati Officii revocatio, aut alteratio sequeretur, restitui deberet integra dicta summa sexaginta duorum millium, & quatuorcentum ducatorum de Camera, in quibus nullo modo imputari possent emolumenta interim percepta sibi reservata facultate alium deputandi in Secretarium domesticum, ut pariter latius in eadem Constitutione continetur; quia vero nonnulli cupiebant variis modis ad antecedens Officium Secretariatus ascendere, praeter ejusdem Pontificis desiderium, ac voluntatem, quae fuit, ut ad illud non admitterentur, nisi personae qualificatae tam aetate, quam doctrina, quemadmodum ipsum Officium requirit; idcirco idem Innocentius per alias ejus literas in forma Brevis sub datum Romae apud S. Petrum prima Februarii 1488. anno pariter 4. statuit, quod nullus ad idem Officium assumatur, nisi prius ab eodem Collegio, praevio examine approbatus, & acceptatus fuerit, cui quidem Collegio alii Romani Pontifices successores, & similiter praedecessores nostri praefata privilegia, & praerogativas confirmarunt. Exortisque deinde aliquibus controversiis pro illarum compositione, & terminatione fel. rec. Pius V. idem noster praedecessor per ejus motum proprium sub datum Romae apud Sanctum Petrum pridie nonas Maii anno sexto quamplura ejusdem Collegii favore statuit, & decrevit praesertim, ut haec Officia nullo unquam tempore per Romanos Pontifices pro tempore existentes revocari, reduci, alterari, aut moderari, seu Collegium ipsum suppressi, vel extingui possent, nisi restituis prius realiter, & cum effectu singulis Secretariis tunc viventibus integre, & absque ulla diminutione pecuniarum, pro quibus eos officia emisse, aut habuisse constiterit. Demum vero aliis exortis controversiis inter idem Collegium, & praefatum Secretarium domesticum fel. rec. Sixtus V. praevia narrativa quod in dicto Collegio virtutibus, experientia, ac usu rerum, & negotiorum ad Romanam Curiam confluentium, ad dictum Officium pertinentium insignes viri connumerabantur, praefatum Secretarii domestici Officium suppressit, & extinxit, illudque Collegium univit, & incorporavit cum ejus emolumentis, quorum intuitu ab eodem Collegio soluta fuerunt nostrae Camerae Apostolicae scut. viginti quinque mille auri in auro, plura desuper statuendo, atque plures etiam praerogativas hujusmodi Secretariis concedendo, & praesertim, quod essent Praelati utriusque Signaturae Referendarii, atque locum in Pontificia Cappella haberent, ut latius continetur in ejusdem Sixti literis in forma Brevis sub Datum Romae apud S. Petrum 1. Aprilis 1586. ejus Pontificatus anno Primo.

§. 3. Collegium vero praefatum pro congerendo summam scut. viginti quinque millium auri, seu illius valorem ad effectum illam solven-

Ejus privi-
legia.

Item onera.

di Ca

di Camerae praedictae ex causa d. applicationis, & assignationis emolumentorum dicti Secretarii domestici, vigore licentiae, & facultatis per eundem Sixtum concessae, & de qua in ipsius literis in forma Brevis expeditis sub die 17. Februarii dicti anni 1586., erexit unum montem super proprietate, & grossa, seu massa ejusdem Collegii cum obligatione, ac promissione illum infra sexennium extinguendi; & amplius cum idem Collegium ab eodem Sixto etiam obtinuerit similem suppressionem alterius Secretarii domestici Brevis, quae Principibus scribuntur, & concessionem, ac assignationem illius emolumentorum ad ejusdem Collegii favorem, & commodum, per solutis Camerae nostrae scutis duodecim millibus auri de licentia, & facultate ejusdem Sixti erexit, seu auxit montem in summa dictorum scutorum duodecim millium auri, sexennio praedicto, ut infra quod dictus Pontifex primum montem extinguere voluerat, ad aliud sexennium prorogato, itaut mons primo erectus, & respective auctus fuerit in ducentis septuaginta octo locis, ad rationem scutorum centum monetarum pro quolibet loco, & in aliis centum viginti locis ad rationem scutorum centum auri in auro pro quolibet locorum; ac postmodum vigore alterius facultatis, & licentiae concessae per fel. rec. Clementem IX. pariter nostrum praedeceff., ad effectum extinguendi praesatum montem, erexit, ac constituit alterum novum montem locorum quadringentorum quinquaginta octo ad rationem pretii centum, & fructus annui scutorum quatuor monetarum Romanae pro quolibet loco, adjecta tamen simili lege, praesatum novum montem infra duodecim annos, ab illius erectione computandos, extinguendi, prout latius in literis in forma Brevis dicti Clementis praedecefforis sub datum Romae die 4. Januarii 1669., & respective Instrumento d. erectionis die 16. Maii dicti anni per Petrum Gentilem Catalanum, tunc dictae nostrae Camerae Notarium rogato, continetur.

Causae ejus
extinctionis.

§. 4. Cum autem inter quamplura ad utrumque spirituale, ac temporale regimen pertinentia, quorum notitiam, exactamque informationem initio nostri Pontificatus, ut par erat, habere curavimus, illa per Nos fuerit habita super hujusmodi Collegio Secretariorum, atque desuper deputata Congregatione particulari nonnullorum Romanae Curiae Praelatorum, cum interventu Ven. Fratris nostri Alderani S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati ab eadem Nobis relatum fuerit per Collegium praesatum nullatenus adimpleri eos fines, & effectus, pro quibus, ut praemisum est, erectum, & institutum, ac confirmatum fuit, dum negotiorum ei, ut supra demandatorum administratio, cura, & expeditio incumbunt, & respective exercentur, ac adimplentur per duos ejusdem Romanae Curiae Praelatos extra dictum Collegium per Romanum Pontificem pro tempore existentem deputari solitos, quorum unus *Secretarius Brevis*, alter *Secretarius Brevis ad Principes* nuncupat. adeo ut praesatum Collegium prorsus inutile, & superfluum evaserit, ac remaneat; e converso autem inter illud, ejusque Secretarios ex una ac dictam Camerae ex altera partibus, plures tam antiquo, quam moderno tempore controversia fuerint exortae, itidemque hujusmodi Officia valde notabile eidem Camerae praedictae, & detrimentum afferre, & causare dignoscantur, proindeque omnino expediens, & opportunum sit, dictum Collegium, ejusque Officia supprimere, & extinguere, restituito possessoribus eorumdem Officiorum illo pretio, quod restituendum esse justitiae ratio exigit, atque requirit; proptereaque eidem Congregationi, aliisque Praelatis per Nos additis, ac deputatis injunximus, ac demandavimus, ut discutere, & examinare, No-

bisque postmodum referre deberent quidnam juxta praedictae justitiae limites, & rationem, ut unicuique quod suum est, & debetur, tribuatur, restituendum sit; cumque insimul cum dicto Venerabili Fratre nostro Alderano, pluries congregati partibus interesse habentibus etiam auditis, non fuerint unanimes, & concordēs in eorum suffragiis, & votis, itaut totalis conclusio, & resolutio valde differri possit in magnum, ac evidens praedictum, ac detrimentum dictae nostrae Camerae, ac jam cessantibus rationibus, & causis, ut supra existentia, & perseverantia ejusdem Collegii, sique nullo modo justum, & rationabile sit, ut incerti, ac illiquidi pretii restitutio ipsius jam conclusae, & determinatae suppressionis, & extinctionis substantiam, ac effectum impediatur, decrevimus exinde ad eandem suppressionem, & extinctionem devenire, demandata pro nunc restitutione prompte, ac statim faciendae illarum pecuniarum, quas constiterit Nostrae Camerae praesatae, ex causa singulorum Officiorum hujusmodi per solutas vere, & realiter fuisse, ad ejusque manus, sive ejus officialium pervenisse; cognitionem vero, ac terminationem, an, & quid etiam ultra praedictas pecunias legitime, & ad ejusdem justitiae limites, & rationem restituendum, seu perfolvendum sit nostro Thesaurario Generali de voto nostrae Rotae, ut ita ob peculiarem hujusmodi Tribunalis stylum, & onus edendi, & promulgandi Decisiones omnibus causae, ac rationes justitiae, & resolutionum pateant, omni appellatione remota, & alias prout infra committere, & mandare &c.

§. 5. Nos igitur praemissa attendentes ex causis praedictis, & aliis animum nostrum moventibus cum opportuno remedio, ut supra, providere volentes, ac literas Apostolicas erectionis Collegii Secretariorum hujusmodi, aliarumque quarumvis concessionum, gratiarum, & prerogativarum illis a praedictis, & quibusvis aliis Romanis Pontificibus praedecefforibus nostris desuper quomodolibet emanatarum, etiam si specialem, & individuum mentionem requirerent totos, & integros tenores praesentibus pro expressis, & insertis habent. Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deque Apostolica potestatis plenitudine Collegium praesatum, ac omnia, & singula dilectorum filiorum Secretariorum hujusmodi Officia per quoslibet quantumvis expressa, & speciali nota dignos possessa, etiam illa tria, quae in perpetuum concessa, atque assignata fuerunt; unum videlicet per Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, & aliud per S. Spiritus in Saxia Hospitalia, sive illorum pro tempore existentes Officiales, & Administratores, atque reliquum Officia hujusmodi per Capitulum, & Canonicos secularis, & Collegiatam Ecclesiam S. Eustachii de Urbe dilectos filios respective possessa, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo supprimimus, extinguimus, & abolemus, una cum illorum Collegii Juribus, prerogativis, & privilegiis, adeo ut simile Collegium Secretariorum hujusmodi omnino cesset, & amplius in eorum natura non existat. Omnia vero eorumdem Officiorum Secretariorum, & Collegii hujusmodi per praesentes suppressorum emolumenta, jura, obventiones, & alios quoscumque proventus, quae, & quos volumus, & intendimus semper salva, & illaesa, & salvos, & illaesos remanere ad commodum Sedis Apostolicae, adeo ut ab iis, qui hactenus illa, & illos solverunt, adhuc debeantur, & solvantur, nihilque penitus conseatur ac sit quoad illa, & illos innovatum perinde, ac si praesens motus proprius minime emanasset, & non alias &c. ab hodie pleno jure nil penitus excepto Camerae nostrae praedictae appropriamus, applicamus, & incorporamus, ac

Collegium
supprimitur.
& penitus
extinguatur.

Omnia il-
lius emolu-
menta adscri-
buntur Rev.
Camerae
Apost.

Præcipitur
ut reddatur
Officialibus
pecunia Re-
ver. Cam.,
vel Datarie
soluta, & si
quid aliud
eis, vel aliis
debeat.

pro appropriatis, applicatis, & incorporatis haberi volumus.

§. 6. Et insuper per præsentibus statuimus, & mandamus omnes illas pecunias prompte, ac statim restitui, seu perfolvi per dictam nostram Cameram, quas dicto Thesaurario nostro legitime confiterit vere, & realiter, & cum effectu per ipsorum Officiorum nunc suppressorum titulares, seu possessores, sive eorum auctores, aut illos, quibus facultas disponendi de prædictis Officiis, seu eorum aliquo in toto vel parte Apostolica auctoritate prædicta concessa fuerit, eadem Cameræ, sive Datarie Apostolicæ, illarumque Ministris, & Officialibus tam in causam, & sub nomine pretii, quam pro expeditione fuisse solutas, adeo ut ne quidem in nihilo respectu earundem pecuniarum Cameræ, seu Datarie hujusmodi solutarum de proprio damnificati remaneant, & donec receperint, ad eorum creditum, & liberam dispositionem penes Nostrum Montem Pietatis de Urbe describi debere decernimus. Volumus quoque, & mandamus, ut dictus moderatus noster, & pro tempore existens, Thesaurarius Generalis de voto nostræ Rotæ ut supra, omnibus illius Auditoribus suffragium præstantibus, ac ferentibus super præfatis articulis, scilicet, an, & quid etiam ultra dictas pecunias respectu omnium possessorum eorumdem Officiorum, & interesse habentium restituendum, & perfolvendum sit, aliisque incidentibus, emergentibus, annexis, connexis, & dependentibus, totoque negotio, citato, & audito dictæ nostræ Cameræ Commissario Generali audiat, cognoscat, & iustitiam faciat, & administrat, omni appellacione, restitutione in integrum, recurso, & reclamacione penitus remotis, atque sublatis. Et quia etiam dubitari continget, an per hujusmodi suppressionem, ac abolitionem Collegii præfati onus prædictæ extinctionis dicti novi Montis per idem Collegium ut supra, ultimo loco erecti, & solutionis illius fructuum usque ad actualem, & effectivam ejusdem Montis extinctionem remaneat & sit penes ipsos Secretarios ejusdem Collegii; ideo pro potiori cautela tam dictæ nostræ Cameræ, quam ipsius Collegii, ejusque Secretariorum per præsentibus suppressorum declaramus, & decernimus, per suppressionem, & abolitionem hujusmodi neutri partium, nostræque Cameræ ullum præjudicium, neque minimum inferri, nec illatum fore, juraque utriusque, etiam quoad repetitionem soluti integra, & in totum reservata esse, prout reservamus, illaque experiri posse, ac dicto Thesaurario nostro Generali, qui etiam in hujusmodi articulo de voto dictæ nostræ Rotæ procedat, audiat, & cognoscat, ac iustitiam faciat, appellacione remota, & in omnibus, & per omnia, ut supra, quoad alios articulos decrevimus, & mandavimus. Interim vero, ne Montis dicti Montis solutione, & consecutione debita fructuum locorum Montium ad singulos spectant, & pertinent, suis loco, & tempore privati remaneant, volumus, & decernimus pro nunc, & per modum provisionis, & sine præjudicio jurium ut supra, per dictum nostrum Thesaurarium illos perfolvi fieri de emolumentis, & proventibus ejusdem Collegii dictæ nostræ Cameræ, ut supra, applicatis, & appropriatis. Ceterum, quia, ut præmissis, inter possessores dictorum Officiorum adsunt præfata loca pia, nempe Capitulum Ecclesiæ Sancti Eustachii, & Hospitale S. Spiritus in Saxia, quæ eadem Officia in perpetuum ex causa onerosa, & correceptiva Apostolica auctoritate obtinent, ideo præcipimus, & mandamus eidem nostro Thesaurario, quod præfato Sancti Eustachii Capitulo, ejusque Canonici perfolvi faciat ad effectum reinvestiendi illud pretium, quod in casum suppressionis, vel extinctionis conventum fuit restitui,

& perfolvi debere, idemque pretium, & in eadem summa perfolvi pariter, ac restitui dicto Hospitali S. Spiritus, salvis utriusque juribus eorundem nostro Thesaurario de eodem voto Rotæ cognoscendis, & decidendis, quoad illud plus, seu aliam majorem summam, quod, seu quam perfolvi, & restitui debere pro eorum parte prætendatur. Quo vero ad prædictum aliud Hospitale S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, quod ex gratia Sedis Apostolicæ aliud simile Officium, ut supra obtinet, per modum provisionis, & donec per eundem Thesaurarium de eodem voto, ut supra, decidatur, & terminetur an, & quod restituendum, seu perfolvendum sit, & nostra liberalitate, & munificentia, ac pauperum infirmorum subventionem, ex eadem massa, seu grossa dictorum emolumentorum, & proventuum singulis mensibus summam per Nos in speciali ordine, & mandato declarandam præstari, ac perfolvi jubemus, volumus.

§. 7. Præsentibus quoque etiam ex eo, quod singuli nominati prædicti præmissis non confesserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & substantiali defectu, etiam ex quo super præmissis solemnitates, & alia quævis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta minime fuerint, aut ex alio quolibet capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum, specialiter, ac individue exprimenda foret, aut, quod de voluntate nostræ hujusmodi, vel aliis superius expressis, seu illatis nihil ullibi apparente, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverfiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, Gratia, seu Justitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, aut concessio quempiam uti, seu se juvari in iudicio, & extra posse; neque præsentibus sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendere, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate earundem tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 8. Non obstantibus præfatorum fel. record. Callixti III., Pii II., Innoc. VIII., Pii V., Sixti idem V., Gregorii XV., ac Clementis IX., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Indultis, privilegiis supradicto Collegio, illiusque singula-

Claufula.

ribus personis quomodolibet concessis, necnon pia mem. Pii Papae IV., etiam praedecessoris nostri gratias, Camera praedictam concernentes in eadem Camera omnino registrari debere disponen., ac nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus desuper in genere, vel in specie editis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & quibuscumque, etiam quantumvis efficacissimis clausulis, & Decretis, etiam irritantibus roboratis, ac alias in contrarium praedictorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac superius innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat motu, & potestatis plenitudine similibus derogamus, ac derogatum esse volumus, & decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Et quod singulorum officiorum praedictorum concessionum, & titulorum tenores, etiam veriores, ac earum dat. habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & de perpetuis, suppressione, abolitione, extinctione, restitutione, applicatione, incorporatione, concessione, voluntate, & singulis Decretis, derogatione, aliisque praemissis, quae hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut supra in literis, & cum clausula ad perpetuam rei memoriam latissime extenden., & quod praemissorum omnium, & singulorum etiam denominat., qualitat., nuncupat., innovat., aliorumque necessarium major., & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis. Volumus autem, quod sola Motus proprii nostri hujusmodi Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra illud quacumque clausula contraria, & ceteris quibuscumque, ut supra non obstantibus, seu si videbitur per Breve nostrum, seu Officium de Curia expediri possint.

§. 10. Per praesentes vero non intendimus sub praemissa pretii restitutione Officiorum hujusmodi, possessoribus libere facienda, comprehendi illum, seu illos, qui ratione gravis aetatis juxta nostrae Datariae stylum, & observantiam ad Officii resignationem admittendi minime essent, cui, vel quibus remaneant salva eorum jura, pariter a praefato Thesaurario de voto Rotae examinanda, & decidenda.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Kal. Aprilis 1678. Anno Secundo.

Restitutio soluti pretii nonnullis faciendi non est.

XXXV.

Confirmantur Confraternitates omnes sub titulo Nominis Dei in Ecclesiis Fratrum Ordinis Praedicatorum dumtaxat existentes, etsi de earum Canonica erectione non constet.

Dat. 18. April. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Huic Confraternitati concessa fuerunt nonnullae Indulgentiae a Pio IV.

CUM dudum fel. rec. Pius Papa IV. Praedecessor noster Confraternitati sub vocabulo Nominis Jesu instituta, & ubique terrarum, & locorum, tunc & pro tempore diffusa utriusque sexus Confratribus in illa, tunc, & pro tem-

pore descriptis ubilibet constitutis, sive sub eisdem Confraternitatis regula prius edita, sive sub alia simili comprehenderentur, certa tunc expressa pietatis opera peragentibus nonnullas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, nec non alias gratias, facultates, & privilegia concesserit: Et tubinde accepto per rec. mem. Pium Papam Quintum Praedecessorem nostrum, quod licet Societas Nominis Dei, sive juramentorum, originem, & ortum habuisset ab Ordine Fratrum Praedicatorum, & quod ab eisdem Ordinis professoribus fuisset instituta, & aucta, necnon interventu Fratrum dicti Ordinis, multa Indulgentiae, aliaque privilegia, & favores dictae Societati ab Apostolica Sede fuissent concessa; tamen multi Clerici, & Parochi in suis Ecclesiis dictam Societatem erigere studebant, itaut aliquando essent plures in eadem Civitate Societates, seu Confraternitates dictae invocationis Nominis Dei, & juramentorum, in diminutionem observantiae, & devotionis, quae ex frequentia convenientium oriri solebat, & non sine aliqua confusione, quae ob praedictam causam in die Circumcisionis Domini, quando festum praedictae Societatis, seu Confraternitatis celebrari debebat, accidere consueverat; Idem Pius Quintus praedecessor noster motu proprio non ad alicujus sibi super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia sua, ac de Apostolica potestatis plenitudine, quod in Civitate, Oppidis, & Locis totius orbis Christiani, in quibus essent Ecclesiae Ordinis Praedicatorum, ibi tantum, vel hujusmodi Civitatibus, Oppidis, & Locis, & in dictis Ecclesiis Ordinis Praedicatorum dumtaxat dicta Societas, seu Confraternitas erigi posset, nec deinceps nova Societas, seu Confraternitas hujusmodi institueretur in Civitatibus, Oppidis, aut Locis, in quibus non esset dicti Ordinis domus, aut in finitimis Ecclesiis, absque licentia Prioris Provincialis, seu Conventualis dicti Ordinis, in cuius districtu sita esset Ecclesia, in qua dicta Confraternitas, seu Societas erat, vel foret erigenda; quod si secus factum fuisset Confratres taliter admissi dictae Confraternitatis, seu Societatis Indulgentias non consequerentur, nec favoribus, aut privilegiis gauderent, quae Confratribus legitime scriptis per Sedem praedictam concedebantur perpetuo statuerit, & ordinaverit, ac etiam districtius inhibuerit, sique voluerit, & praeeperit, & alias prout in eorundem Pii Quarti, & Pii V. Praedecessorum literis desuper expeditis uberius dicitur contineri. Ac postmodum pia mem. Gregorius Papa Decimus tertius praedecessor pariter noster praedictas Pii Quarti, & Pii Quinti praedecessorum literas confirmaverit, & approbaverit, aliasque indulgentias Confratribus dictae Confraternitatis elargitus fuerit, prout in diversis ipsius Gregorii praedecessoris literis desuper emanatis etiam dicitur plenius contineri: Sed successive similis rec. Paulus Papa Quintus etiam praedecessor noster, qui certas unicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus de cetero fruere duxerat praescribendas, revocatis, & annullatis, ac nullius roboris & momenti in posterum fore declaratis omnibus, & singulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac poenitentiarum relaxationibus Confraternitati Sanctissimi Nominis Dei, in Ecclesia Sanctae Mariae super Minervam de Urbe dicti Ordinis Fratrum Praedicatorum canonice instituta, & illius Confratribus, & Consonoribus eam tenus per quoscumque Romanos Pontifices eius praedecessores concessit, omnibus utriusque sexus Christifidelibus hanc Confraternitatem de cetero ingressuris, ac tam ipsis de tempore describendis, quam jam descriptis in dicta Confraternitate Confratribus, & Consonoribus, qui

Statutum fuit a Pio V. ut in solis Ecclesiis Fratrum Praedicatorum, in aliis vero cum eorum permissione dicta Confraternitas erigi posset.

Litterae Pii IV. & V. confirmatae fuerunt a Greg. XIII. & indulgentiae auctae.

Quibus omnibus revocatis a Paulo V. aliisque ab eodem concessa fuerunt.

certa

certa tunc præscripta pietatis opera peragerent, certas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes in perpetuum concesserit. Nec non Magistro Generali dicti Ordinis Prædicatorum, & illo absente ejus Vicario in Urbe commoranti, ut Confraternitates extra Urbem prædictam ubique locorum erigere, & instituere, illisque omnes Indulgentias, & gratias spirituales, in ipsius Pauli prædecessoris literis desuper emanatis expressas servata forma tradita in Constitutione similis mem. Clementis Papæ Octavi prædecessoris pariter nostri super Confraternitatum aggregationibus, & institutionibus edita communicare libere, & licite valeat, auctoritate Apostolica facultatem concesserit, & impertitus fuerit; ac insuper ipse Paulus prædecessor, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianidelibus in aliqua ex Confraternitatibus in Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis Prædicatorum canonicè institutis dumtaxat tunc descriptis, & pro tempore describendis vere penitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processioni secunda Dominica cujuslibet mensis per dictas Confraternitates celebrari solite devote interfuissent, & pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, ac Christianorum Principum concordia, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino elargitus fuerit; sed in una ex aliis mensis Dominica, juxta locorum consuetudinem processionem prædictam celebrantibus, illisque interessentibus, plenariam indulgentiam, & remissionem hujusmodi, ut præfertur, in secunda Dominica concessam suffragari voluerit, ipsisque denuo, quatenus opus esset misericorditer in Domino, servata in reliquis prioris concessionis forma concesserit, & alias prout in terminis ipsius Pauli prædecessoris literis die trigesima prima Octobris 1606. ac die vigesima octava Septembris 1612., & die prima Aprilis 1613. respectivè in simili forma Brevis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Verum sicut pro parte dilecti filii Magistri Generalis dicti Ordinis nobis nuper expositum fuit, multæ in Ecclesiis ejusdem Ordinis Confraternitates sub titulo, seu invocatione Nominis Dei, sive ante, sive per emanatam prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem institutæ, seu introductæ reperiantur, quarum quidem Confratres, & Conforores solitas ejusmodi Confraternitatum functiones, multaque pietatis, & Christianæ charitatis opera exercere consueverunt, sed de illarum canonica ab initio erectione, & institutione non constat, & licet in Capitulo Generali Ordinis prædicti, quod anno 1600. Neapoli celebratum fuit, declaratum fuerit, quod in omnibus Ecclesiis ejusdem Ordinis, in quibus Fratres ipsius Ordinis officia, vel missas ordinarie celebrabant, erectæ intelligerentur, & institutæ Societates Sanctissimi Nominis Dei, non tamen appareat tunc temporis eidem Capitulo, vel antea Superioribus, vel Fratribus dicti Ordinis ejusmodi Confraternitates erigendi facultatem a Sede Apostolica concessam fuisse: nec dictæ Confraternitates ante editam Clementis prædecessoris Constitutionem prædictam institutæ, seu introductæ novas erectiones, & institutiones intra tempus ab eadem Constitutione præscriptum, & juxta illius formam obtinuerint; Quinimmo ut in illis quidem quæ post emanatam Constitutionem hujusmodi erectæ, & institutæ forsitan fuerunt, ejusdem Constitutionis formam in earum erectionibus,

& institutionibus, prout memoratus Paulus prædecessor ordinaverat, servatam fuisse appareat: Nobis propterea dictus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; omnes, & singulas Confraternitates sub titulo, seu invocatione Nominis Dei in Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis dumtaxat ubicumque locorum de præsentibus existentibus, tamen de earum canonica ab initio erectione, & institutione minime appareat, nec ipsæ Confraternitates novas erectiones, & institutiones juxta formam prædictæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse reperiantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & validamus, easque in statu valido esse, & fore decernimus, & declaramus, in omnibus, & per omnia, perinde ac si illas omnes, & singulas ab ipso initio canonice erectas & institutas fuisse, novasque erectiones, & institutiones suo tempore, juxta formam memoratæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse constaret, & quatenus opus sit, illas omnes, & singulas, servata tamen ceteroqui prædictarum Pauli prædecessoris literarum, ac constitutionum, seu decretorum hujus Sanctæ Sedis præsertim circa distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum forma, & dispositione, de novo erigimus, & instituimus. Ac ipsarum Confraternitatum sic a nobis confirmatarum, & validatarum, & de novo respective erectarum Confratribus, & Confororibus, ut omnibus, & singulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac penitentiarum relaxationibus a prædicto Paulo prædecessore per ternas suas literas prædictas concessis, non autem ullis aliis, servata tamen pariter earundem Pauli prædecessoris literarum forma, & dispositione, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate, & tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Porro eidem Magistro Generali harum serie injungimus, ut tam præsentium, quam ternarum Pauli prædecessoris literarum prædictarum transumpta, seu exempla authentica ad singulas domos regulares dicti Ordinis in quarum Ecclesiis Confraternitates hujusmodi existunt, quantocius fieri poterit transmitti illaque Confratribus, & Confororibus ipsarum Confraternitatum notificari curet, ad hoc ut uniusquisque illorum sciat, quibus indulgentiis, & gratiis spiritualibus ex hujus Sanctæ Sedis benignitate frui de cetero valeat. Ceterum in erectione, & institutione similium Confraternitatum, nec non indulgentiarum, & gratiarum communicatione illis per Magistrum Generalem Ordinis prædicti, & illo absente per ejus Vicarium in Urbe prædicta commorantem de cetero, juxta facultatem a prædicto Paulo prædecessore, sicut præmittitur concessam faciendis, formam in prædictam Clementis prædecessoris Constitutione præscriptam adamussim servari volumus, alioquin erectiones, & institutiones, ac indulgentiarum, & gratiarum spiritualium communicationes hujusmodi nullius omnino sint roboris, & momenti.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus for-

Preces Magistri Generalis.

Prædictæ omnes Confraternitates in Ecclesiis Prædicat. erectæ confirmantur; dummodo servatæ fuerint literæ Pauli V. & decreta S. Sedis.

Mandatur, ut in novis erectionibus.

Clausula.

De canonica ab initio erectione nonnullarum Confraternitatum sub invocatione Nominis Dei non constat.

tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis indulgentiis ad instar, nec non prædicta Clementis prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus si forent exhibitæ, vel offensa.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. April. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXVI.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo statutum fuit, ut Commissarius Terræ Sanctæ Ord. Minorum S. Francisci Neapoli degens, si fuerit de Observantia in Conventu S. Mariæ Novæ; minime vero, in Altero SS. Trinitatis Reformatorum commoretur.

Dat. 25. Maji
1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Nuper pro parte dilecti filii Ministri Provincialis Provinciæ Terræ Laboris fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Nobis exposito, quod cum dilectus etiam filius modernus Commissarius Terræ Sanctæ, qui est frater de Observantia dicti Ordinis in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Civitatis Neapolitanæ, fratrum de Observantia dicti Ordinis, habitaret, ejusmodi autem fratrum de Observantia commoratio in Conventibus Fratrum Reformatorum maximis incommodis causam præberet, cum gravissimo regularis disciplinæ, ac instituti reformationis detrimento; ipse Minister Provincialis plurimum cupiebat a Nobis ordinari, ut præfatus Commissarius, una cum omnibus aliis Fratribus de Observantia, quos tanquam socios suos secum in supradicto Conventu Fratrum Reformatorum habet, inde migraret ad aliquem ex tribus Conventibus Fratrum de Observantia dictæ Civitatis Neapolitanæ, in quo futuri Commissarii, si essent Fratres de Observantia pariter habitare deberent, quando vero essent ex Fratribus Reformatis, vel Discalceatis Provinciæ S. Petri de Alcantara, in supradicto Conventu Fratrum Reformatorum commorarentur. Nos instantiam Nobis a dicto Ministro Provinciali super præmissis factam remisimus ad venerabilem fratrem

nostrum Franciscum Episcopum Oltien. S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem, qui desuper opportune provideret; unde idem Franciscus Episcopus Cardinalis, & Protector Decretum edidit, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Attentis expensis, auctoritate Nobis a SSmo D. N. attributa, illique inhaerendo &c. Commissarium Terræ Sanctæ in Civitate Neapolis degentem, si fuerit de Observantia, assignamus de familia in Conventu S. Mariæ Novæ Fratrum similiter de Observantia; si autem fuerit ex Reformatione, vel ex Fratribus Discalceatis Hispaniæ, in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Reformatorum ejusdem Civitatis Neapolis Provinciæ Terræ Laboris; præcipientes per Sacram Obedientiam, & sub privatione actuum legitimum, nec non sub aliis pœnis Nobis arbitrariis F. Joanni Andrea de Lacumarvino ad præsens Commissario Terræ Sanctæ in Regno Neapolitano, quatenus una cum suis Sociis, aliisque Fratribus Ordinis de Observantia in prædicto Conventu Sanctissimæ Trinitatis Ordinis Reformatorum degen., ut continuo de eodem Conventu discedant, & ad supradictum Conventum Sanctæ Mariæ Novæ Ordinis Minorum Observantia ejusdem Civitatis se transferant, ibique in posterum commorentur. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 10. Maji 1678. -- F. Cardinalis Barberinus Protector. -- I. B. Archiepiscopus Januen. Secretarius.*

§. 1. Cum autem sicut Minister Provincialis prædictus Nobis subinde denuo exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat & servetur exactius Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communi summopere desideret: Nos ipsum Ministrum Provinciale specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, omniaque, & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 2. Decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decretum
Card. Prote-
ctoris aucto-
ritate à
SSmo recep-
ta editum.Preces Mi-
nistri Pro-
vincialis Or-
dinis S. Fran-
cisci Refor-
mat.Confirmatur
prædictum
Decretum.

Clausula.

Datum

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub An-
nulo Piscatoris die XXV. Maji MDCLXXVIII.
Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXVII.

Committitur Episcopo Malacitano erectio Cœ-
nobii Fratrum Minorum S. Francisci Discal-
ceatorum in Civitate Malacæ secundum Con-
stitutiones Apostolicas facienda.

Dat. 3. Sept.
1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

*Vener. Frater Salutem, & Apost. Bene-
dictionem.*

Causæ eri-
gendi novæ
Cœnobii.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Fer-
dinandus de Villadiego, & Peralta Frater
expresse professus, & in Romana Curia Procura-
tor Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in His-
pania Fratrum Minorum Ordinis Sancti Fran-
cisci strictioris observantia sive Discalceatorum
nuncupatorum, quod cum Fratres dictæ Pro-
vinciæ Deo in spiritu Evangelico servare, Regu-
lam dicti Ordinis accurate servare, populos bo-
no exemplo ædificare, omnemque operam pro
spirituali Christi fidelium consolatione, atque
utilitate impendere assidue satagant, ideo mul-
ti ex dictis populis novos Conventus institui di-
ctorum Fratrum Discalceatorum erigere cupiunt,
dictaque Provinciæ ejusmodi Conventibus mag-
nopere indiget, quippe quæ licet per tria Reg-
na, Granatense scilicet, Murcia, & Giennen-
se dilatata sit, tredecim tamen dumtaxat Con-
ventus habet, quorum aliqui cum ab aliis Con-
ventibus longe distent, incommoda redditur
Ministro Provinciali illorum visitatio, & Fra-
tribus dum ab uno ad alium Conventum trans-
ferentur, non minus incommodum est tantum
itineris pedibus juxta eorum Institutum perage-
re, quinimo nonnunquam extra proprios Con-
ventus pernoctare coguntur, paremque incom-
moditatem sustinent illi Fratres, qui ad ali-
quas Terras distantes ab illis, ubi eorum Con-
ventus positi sunt. Quibus omnibus incommo-
dis remedium adhiberetur, si Provinciæ prædi-
cta plures haberet Conventus; Verum licet ma-
gna sit illorum indigentia, & quorundam po-
pulorum pietas novos Conventus hujusmodi di-
ctæ Provinciæ offerat, ipsa tamen Provinciæ
illos fundare nequit propter quosdam fel. record.
Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri lita-
ras in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. ad
instantiam Fratrum Minorum Provinciæ Cartha-
ginen. Ordinis ejusdem Sancti Francisci de ob-
servantia nuncupatorum expeditas, quibus ca-
vetur, ut Fratres Minores Discalceati Con-
ventus eorum institui inter spatium quatuor leu-
carum a Conventibus ipsius Provinciæ Cartha-
ginen. fundare nequeant; quæ literæ a rec. mem.
Alexandro Papa VII. prædecessore pariter no-
stro per suas pariter in forma Brevis die vige-
sima Octobris 1661. seu alio veriori tempore
emanatas literas confirmatæ, & ad Provinciam
Granaten. Fratrum Minorum itidem de Obser-
vantia dicti Ordinis contra Provincias Fratrum
Discalceatorum ampliata fuerunt. Cum autem
sicut eadem expositio subjungebat, literæ præ-
fatæ ad instantiam dictorum Fratrum de Obser-
vantia, non auditis Fratribus Discalceatis, ema-
naverint, idque facile factu fuerit, quia Procura-
tor Generalis dicti Ordinis, qui in Romana Curia
residet, semper est ex Fratribus de Observantia;
nulla vero adsit ratio solido nixa fundamento,
propter quam in magna Regnorum supradicto-
rum parte impediri debeat propagatio Institui
dictorum Fratrum Discalceatorum, qui Regu-
lam prædictam strictè servantes Dei gloriam, &
Religionis decorem promovere semper studue-

runt, populorumque ædificationi operam dede-
runt, & proinde dictus Ferdinandus Procurato-
rum plurimum cupiat præfatæ Provinciæ Sancti Petri
de Alcantara indulgeri, ut non obstantibus li-
teris supradictis, tres novos Conventus, unum
scilicet in ista Civitate Malacitan. Regni Gran-
aten., alterum in Oppido Civitate nuncupato de
Baeza Regni Giennensis, & reliquum in Villa
de Auxad ejusdem Regni Granaten. ad Montes
Alpuxarras nuncupati, servatis tamen de jure
servandis quoad reliqua, & accedente consensu
illorum, quorum consensus accedere debet, eri-
gere valeat; attento quod nullum exinde inju-
stum præjudicium aliis Regularibus proventu-
rum est, cum supradictæ duæ Civitates sint po-
pulo frequentissimæ, ac amplæ, & opulentæ, di-
ctaque Villa parisi conditionis, locorum vero
Ordinarii, & alii, quorum consensus ad novo-
rum hujusmodi conventuum erectionem requiri
solet, non sint permittendi, ut illi erigantur, nisi
prius bene examinata illorum necessitate, atque
utilitate, cognoverint, illos nec regularibus
præjudicium, nec populis gravamen afferre pos-
se. Nobis præterea prædictus Ferdinandus Pro-
curator humiliter supplicari fecit, ut in præmis-
sis opportune providere de benignitate Apostoli-
ca dignaremur. Nos igitur ipsum Ferdinandum
Procuratorem spiritualibus favoribus, & gratiis
prosequi volentes, & a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecce-
lesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel
ab homine quavis occasione, vel causa latis, si
quibus quomodolibet innodatus existit, ad effe-
ctum præsentium dumtaxat consequen. harum
serie absolventes, & absolutum fore censentes,
hujusmodi supplicationibus inclinati, de Vene-
rabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultatio-
nibus Episcoporum, & Regularium præposito-
rum consilio, Fraternitati tuæ per præsentem
committimus, & mandamus, ut veris existen-
tibus narratis, & accedente consensu interesse
habentium, petitam Conventus erectionem in
Civitate Malacitana tantum auctoritate nostra
Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia con-
cedas. Ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ
per Constitutiones Apostolicas circa hujusmodi
novorum Conventuum erectiones præscripta sunt,
religiose serventur; ac salva semper in præmis-
sis auctoritate Congregationis eorumdem Car-
dinalium.

Preces Pro-
curatoris
Provinciæ.

Committi-
tur Episcopo
Malacitano,
ut veris ex-
positis, &
servatis Con-
stitutionibus
Apostolicis,
Malacæ tan-
tum Cœno-
bium consti-
tuat.

§. 1. Non obstantibus literis prædictis, aliis-
que Constitutionibus, & Ordinationibus Aposto-
licis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Pro-
vinciarum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam
Juramento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis alia firmitate roboratis, statutis, & consue-
tudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis
Apostolicis in contrarium præmissorum quomo-
dolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Qui-
bus omnibus, & singulis, illorum tenores præ-
sentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac
insertis habentes, illis alias in suo robore per-
mansuris ad præmissorum effectum hac vice dum-
taxat specialiter, & expresse derogamus, cæte-
risque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-
jorem sub annulo Piscatoris die III. Septembris
MDCLXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Se-
cundo.

Obstant
nonnullæ
Pontificum
literæ.

Cur ex non
sint attenden-
dæ.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua bis
in anno, ac septem annorum, & totidem
quadragenarum in reliquis mensibus, etiam
per modum suffragii applicanda, iis qui inter-
fuerint orationi semel in mense pro moribun-

XXXVIII.

dis in Ecclesiis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis fieri solita.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 26. Sept.
1678. An. 2.

Exordium.

Preces Praepositi Generalis.

Praedictae Indulgentiae conceduntur.

Clausula.

XXXIX.

Dat. 7. Oct.
1678. An. 2.

Exordium.

Caelestium munerum thesauros, quorum dispensatores esse nos voluit Altissimus, cum ad Catholicam Religionis, & Christianam pietatis incrementum, & animarum salutem profecturos speramus, libenter elargimur.

§. 1. Itaque supplicationibus dilecti filii Praepositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui orationi semel in mense pro decedentibus, in qualibet Ecclesia Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, fieri solite devote interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, necnon felici Agonizantium transitu, pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christi fidelem lucrificandam misericorditer in Domino concedimus. In caeteris vero anni mensibus ejusdem Christifidelibus praemissa peragentibus septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentibus in forma Ecclesiae consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quae Deo in charitate conjunctae ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus.

§. 2. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 3. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatur decretum Congregationis Indulgentiarum, quo Confraternitates SS. Sacramenti sunt participes Indulgentiarum Archiconfraternitatis ejusdem nominis in Ecclesia Sanctae Mariae super Minervam de Urbe instituta, & alia insuper Indulgentia conceditur comitantibus idem Sacramentum ad Infirmos pro Viatico delatum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injuncti nobis caelitus pastoralis Officii debitum exigit, ut ad augendam fidelium religionem, promovendamque animarum salutem pia charitate jugiter intenti, ea, quae ab hac Sancta Sede ad incitandam, fovendamque eorumdem fidelium erga SSimum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum pietatem, atque devotionem salubriter emanasse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio roboremus, ejusdemque SSimi Sacramenti cultum, & venerationem prudenti caelestium munerum dispensatione, quan-

tum nobis ex alto conceditur, ampliare studeamus.

§. 1. Dudum siquidem de mandato fel. rec. Clementis Papae X. praedecessoris nostri emanavit e Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis Praepositorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Licet sa. mem. Paulus Papa III. per binas suas Constitutiones concesserit, ut Sanctissimi Corporis Christi Confraternitates omnes, & singulae, ubi vis locorum instituta, ac instituenda, iisdem Privilegiis, concessionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis, quae Confraternitati Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Sanctae Mariae super Minervam de Urbe erectae largitus fuerat, ac in posterum largiretur, uti, potiri, & gaudere possent, ac deberent; quia tamen per nonnullas Apostolicas Constitutiones, & Ordinationes, quae deinceps emanarunt, praesertim vero per similis memoriae Clementis VIII. Constitutionem de Aggregationibus editam, facultates, & Indulgentiae, tam supra dictae Sanctae Mariae de Minerva, quam caeteris omnibus Confraternitatibus antea concessae, aut abrogatae, aut saltem moderate comperiuntur, aliaque hoc de genere decreta sunt, ex quibus in dubium revocari posse videatur, an hujusmodi Pauli III. concessionis pristinum suum robur adhuc retineant; Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, sacrisque Reliquiis Praefectorum optans summopere Sacratiss. Sacramenti venerationem, & cultum in dies magis augeri, & ob eam causam hujusmodi Societatem in omnibus Ecclesiarum Parochialibus erigi, atque ad id Christifideles praecipuis gratiis excitari, speciali ordine habito viva vocis oraculo a Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa X., fel. recordationis Pauli V. vestigiis inhaerente, decrevit, ac declarat, juxta easdem Pauli III. Constitutiones, Confraternitates, & singula Sanctissimi Corporis Christi, ubique terrarum haecenus Apostolica, vel Ordinaria auctoritate erectas aut posthac erigendas, absque nova, aut peculiari alia concessione, communicatione, vel aggregatione fore, & esse debere participes quorumcumque privilegiorum, concessionum, Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & Indultorum ab eodem Paulo V. Archiconfraternitati Sanctissimi Sacramenti de Minerva per Breve Datum Romae apud S. Petrum die 3. Novembris 1606. nominatum, & expresse concessorum, ac in posterum, a Sede Apostolica concedendorum, illisque omnibus, & singulis uti, potiri, gaudere posse, ac debere statim atque Confraternitatum earumdem erectio Apostolica, vel Ordinaria auctoritate facta fuerit, servata tamen in reliquis omnibus praedicta Clementis VIII. Constitutione. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis de Indulgentiis adinstar non concedendis, nec aliis contrariis quibuscumque. Datum Romae die 23. Aprilis 1676. -- C. Cardinalis Maximus -- Loco * Sigilli -- Michael Angelus Riccius Secret.

§. 2. Quare nos perpetuae ejusdem Decreti firmitati consulere cupientes, Decretum ipsum praesertim, cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Praeterea omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam in alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum degentibus, qui praefatum Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, cum ad Infirmos pro Viatico defertur, devote comitati fuerint, ac pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione,

Decretum Congregationis, in quo etiam referuntur aliae quae mutationes harum Indulgentiarum.

Confirmatur relatum decretum.

Insuper conceditur Indulgentia comitantibus SS. Sacramentum ad Infirmos delatum.

ac Sanctae

ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quacumque vice id egerint, si cum lumine, septem annos, & totidem quadragenas; si vero sine lumine illud, ut præfertur, comitati fuerint, quinque annos, & quinque quadragenas respectivé de injunctis eis, aut alias quomodolibet per eos debitâ penitentia in forma Ecclesiæ consueta misericorditer in Domino relaxamus. Præsentem autem Indulgentiarum concessionem, seu penitentiarum relaxationem non cumulative cum aliis similibus, quæ præmissa prægentibus antehac; & præsertim a recol. mem. Clemente PP. VIII. prædecessore pariter nostro concessæ reperiantur, sed privative ad illas unicuique fidelium prælatorum suffragari posse, & debere declaramus.

Et ea privative unicuique suffragatur.

Clausula.

§. 4. Decernentes has præsentis literas semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis, adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis non obstantibus.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 1. Octob. MDCLXXVIII, Pontificatus nostri Anno Secundo.

XL.
Dat. 10. Oct.
1678. An. 2.

Tassa Innocenziana per il Foro Ecclesiastico, ovvero Dichiarazioni per li emolumenti, che trarre si possono dalle cause, e materie Ecclesiastiche, o spirituali.

Nell' Italia sù di nuovo comandata l'osservanza di questa Tassa da Benedetto XIII. nel Concilio Romano al tit. de For. compet. cap. unico.

Cagioni di questa Tassa, o dichiarazioni.

Essendosi avuto ricorso alla Santità di Nostro Signore Innocenzo XI. per molti Vescovi, Arcivescovi, e Prelati zelanti, acciò per sicurezza della loro coscienza, e per togliere ogni occasione di dubbio, che potesse nascere dalle diverse Consuetudini delle Diocesi, ed anche acciò non siano ingannati da' loro Vicarii, Cancellieri, ed altri Ministri, e famigliari, si stabilisca una Tassa generale, ed uniforme per il Foro Episcopale, ovvero Ecclesiastico, nè mancando i ricorsi de' Cleri, e de' Popoli, ha perciò la Santità Sua deputata una Congregazione particolare di due Signori Cardinali Prefeti delle Congregazioni del Concilio, e de' Vescovi, e di quattro altri Signori Cardinali delle medesime Congregazioni, e di due Monsignori loro Secretarii, e delli Monsignori Datario, e Auditore della Santità sua, e da questa si è risoluto, non

potersi nelle cause contenziose civili, criminali, e miste venire alla sudetta Tassa generale, senza la precedente notizia delle Tasse particolari di ciascheduna Diocesi, o Provincia, potendo giuridicamente quella esser varia secondo la diversa consuetudine regolata dalla diversità de' Paesi, e de' Luoghi. Bensì doverli con qualche maggior chiarezza per togliere tutti i dubbii, e gli equivoci, dar fuori le dichiarazioni, che in piu tempi, e diverse occasioni si son fatte dalle Sacre Congregazioni del Concilio, e de' Vescovi nelle materie Ecclesiastiche, ovvero meramente spirituali, acciò in tal modo sappia ciascuno quel che sia illecito, e si tolga ogni scusa, o pretesto d'ignoranza, o di consuetudine, dovendo in si fatte materie l'osservanza esser da per tutto uniforme per la generalità de' Canoni, e Concilj, e particolarmente del Tridentino, in modo che deve dirsi reprobâ. ed illecita ogni contraria consuetudine, o Tassa diversa in qualunque modo per l'addietro fatta o conforme dalla medesima Congregazione si è stabilito, in modo che le seguenti dichiarazioni debbono osservarsi da per tutto senza eccezzuazione alcuna, sotto le pene contenute ne' Sacri Canoni, e Concilj e d'altre ad arbitrio del Sommo Pontefice che farà pro tempore, e nascendo qualche dubbio in contrario, se ne debba consultare la sudetta Sacra Congregazione del Concilio, e non altrimenti.

Si comanda la di loro generale osservanza sotto molte pene.

§. 1. Nella materia degli Ordini Sagri, e Minori, e prima Tonsura, così per la collazione, come per la facoltà, che ad altro si dia di conferirli, ed anche per il loro esercizio, e per la facoltà di esercitarli in qualunque luogo, e qualunque tempo, si stabilisce la regola generale da non ricevere altra eccezzuazione, che quella si dirà di sotto, e che nè il Vescovo, o altro Prelato, nè il suo Vicario generale, o Foraneo, Cancelliero, ed altr' Officiale qualsivoglia, nè Parenti, e Familiari, o servitori possano esigere, e ricevere emolumento, e cosa alcuna sotto qualsivoglia colore, o pretesto di atti per la giustificazione de' requisiti, ovvero di tovglia, forbiti, pettine, ed altro, nè sotto titolo di regalo, o di mancie, anche se spontaneamente si offerisse, e desse, eccetto che l'Ordinante possa ricevere l'oblazione della candela, secondo dispone il Pontificale, a libero arbitrio dell' Ordinato circa la qualità, e peso; ed il Cancelliero, secondo la disposizione del Sacro Concilio di Trento per le lettere testimoniali della collazione dell' Ordine già dato, ovvero per le lettere dimissoriali per la collazione da farsi per un altro Vescovo, possa ricevere solamente la decima parte d'un scudo di moneta Romana, cioè un giulio, ovvero l'equivalente nella moneta del Paese, e non più, da persone, le quali abbino l'uso del denaro, non già da quei Religiosi, i quali non ne hanno l'uso, come sono i Capuccini, e i Minori Osservanti, eccetto che nella Collazione del Subdiaconato per gli atti, che si debbono fare per la giustificazione della verità, e sufficienza del Patrimonio, ovvero del Beneficio, a titolo del quale si deve promuovere, possa esigere quell'emolumento che sia proporzionato alla mera fatica personale per la scrittura, e carta, senzache il Vescovo, o Vicario, o altr' Officiale nè direttamente, nè indirettamente ne possa partecipare in modo alcuno, purchè detto emolumento, non possa, nè debba eccedere un scudo d'oro, ma se la fatica richiede minor mercede, si debba esigere solamente quel meno. Ma rispetto agli altri Ordini, e alla prima Tonsura, non possa esigere cosa alcuna, sotto pretesto di registratura de Brevi, e Dispense, e di altre Scritture, o di presentata, e di qualunque altra giustificazione, e solennità, o remozione d'impedimento.

Dichiarazioni per gli Ordini.

Con dichiarazione, che se le sudette lettere testimoniali, ovvero dimissoriali contengono piu

ordini,

ordini, tuttavia non si possa esigere altra mercede, che la sudetta di un giulio, sicché non si possa multiplicare a ragione di ciascun ordine. Non sia però tenuto il Cancelliero a far una sola scrittura per più ordini, quando questi siano stati conferiti in diversi tempi, e diverse ordinazioni, ma volendo possa farle separate, non già rispetto a quegli ordini, che si conferiscono in un'istesso giorno, come segue ne' Minori, ne' quali dovrà farsi una sola scrittura, e nelle lettere dimissoriali, che si diano per l'ordinazione da farsi per un altro Vescovo a più ordini, parimente non si possano multiplicare scritture, nè possa esigere cosa alcuna per il rogito della Collazione degli ordini, ovvero al luogo dell'ordinazione; con altro pretesto anche di mancia, e di regalo.

Per li Benefizj, che si conferiscono da Vescovi, o altri inferiori Collettori.

§. 2. Nella materia de Benefizi Ecclesiastici, quando si tratta di quelli, come di libera collazione, ovvero come devoluti si conferiscono dal Vescovo, o altro ordinario Collatore, parimente si stabilisce la regola generale, che nè il Vescovo, o altro Collatore, nè il suo Vicario, o altro qualsivoglia Officiale, nè il Cancelliero, o Parenti, Familiari, Servitori possano esigere, e ricevere emolumento alcuno, ed altra cosa sotto qualsivoglia colore, e pretesto anche di mancia, o regalo, e volontario donativo; così se siano Curati, o residenziali, come semplici, o non residenziali, ed anche se siano Cappellanie manuali, ma solamente il Cancelliero per le lettere della Collazione, compresa carta, sigillo, corde, ed ogn'altra cosa, possa esigere la mercede proporzionata alla scrittura, e materia, purchè non ecceda la somma di giulj dieci di moneta Romana, ovvero l'equivalente nella moneta del Paese, senza che si possa pretendere altra mercede, sotto qualsivoglia pretesto, e particolarmente per l'approvazione, per elezione nel concorso alle Chiese Parochiali. E per il possesso il Vescovo, o Vicario, o altr'Officiale non possa esigere cosa alcuna, e il Cancelliero, se sarà dentro la Città, possa per il rogito, ed ogn'altro atto esigere giulj tre, se ne' Borghi, ovvero Suburbj giulj quattro, & se in altro luogo, i medesimi giulj quattro il giorno, e le spese di vitto, e viatico; Bensì, che se nel luogo del Benefizio vi sarà il Cancelliero del Vicario foraneo, o altro Notaro, si dovrà il possesso comettere al Vicario foraneo, e suo Cancelliero, senza la necessità del viaggio del Cancelliero Episcopale.

Per li Benefizj di provvisione Apost.

Quanto a Benefizj di provvisione Apostolica, perchè siano riservati, ovvero affetti avanti la loro provvisione così ne' benefizj Curati, ne' quali per l'ordinario si danno le lettere testimoniali alla Dataria dell'approvazione, e della preelezione nel concorso, secondo la forma del Concilio di Trento, come anche negli altri benefizj non curati, e particolarmente ne' residenziali, per i quali si sogliono dare le attestazioni alla Dataria sopra la vita, costumi, e idoneità de' concorrenti per le dette lettere, non si possa esigere, o ricevere mercede, ed emolumento alcuno in denaro, o in altre cose sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo, ma si devono dare affatto gratis.

Per l'esecuzione delle lettere Apost.

E doppo la provvisione per l'esecuzione delle lettere Apostoliche quando siano nella forma graziosa, non possano il Vescovo, o altro Prelato ordinario del luogo, o suo Vicario, e Cancelliero, ed altr'Officiale pretendere di doverne esigere per necessità Efecutori, ma sia in arbitrio de' Provvisi l'elegersi l'Efecutore, ed il Notaro per il possesso, ma se il Provviso elegesse l'ordinario Officiale, e il suo Cancelliero, o veramente se le lettere fossero nella forma, che si dice *dignum*, indirizzate all'Ordinario, ovvero al suo Vicario, il quale perciò ne fusse necessariamente l'Efecutore, così nell' uno, come nell'altro caso, non essendovi altro contraddittore, in modo che

l'Efecutore sia mero, parimente il Vescovo, o altro Prelato, e il suo Vicario, o altr'Officiale, e suoi famigliari, e servitori, e attinenti non possano, ne debbano esigere, e ricevere emolumento alcuno, in quell'istesso modo, che di sopra si è detto ne' Benefizj d'ordinaria collazione; ma il Cancelliero possa per la copia, o registro delle lettere Apostoliche, ed altri atti, ricevere la mercede proporzionata alla fatica per la scrittura, purchè non ecceda in tutto uno scudo d'oro; Et essendovi contraddittore, sicché convenga di far processo giudiziale, la mercede del Cancelliero per la sua fatica si possa stendere a due scudi d'oro, e non più, senza che il Vescovo, o altro Officiale possa esigere, e ricevere emolumento alcuno, mentre nelle cause Ecclesiastiche, e spirituali, ordinano i Sagri Canoni, che non ostante qualsivoglia consuetudine, il giudizio si debba interporre *gratis*. E per il possesso si osservi quell'istesso, che si è detto di sopra, ne' Benefizi conferiti dall'ordinario collatore.

Per li Benefizj di Patronato.

Nelli Benefizj di Patronato nascendo dubbio sopra l'esistenza del Patronato, con il Procuratore Fiscale, ovvero col provvisio, che ne prenda la libertà, si debba in tutto, e per tutto osservare quell'istesso, che di sopra si è detto ne' benefizj di libera collazione col contraddittore; ma se non controvertendosi l'esistenza, sia la controversia tra' Compatrioti, ovvero presentati da essi sopra la pertinenza, in tal caso si reputi come causa civile profana, e per conseguenza si osservi la solita Tassa di ciascuna Curia, fino a tanto che si faccia l'altra Tassa delle cause profane, Civili, Criminali, e Miste.

Per le Cappellanie Manuali, e fundazioni de' Benefizj, e Confraternità.

§. 3. Generalmente così nelle Cappellanie manuali, come nelle nuove fundazioni, ed erezioni de' Benefizj, Cappellanie, Confraternità, Congregazioni, ovvero fundazioni, benedizioni, e Consegrazioni, e rispettivamente visite, ed approvazioni di Chiese, e di Oratorii, così con l'autorità Apostolica, come con l'ordinaria, il Vescovo, o altro Prelato, e suo Vicario, e qualunque Officiale, non possa esigere, e ricevere emolumento alcuno, ma solamente il Cancelliero possa esigere quella mercede che sia proporzionata alla sua fatica per la scrittura, purchè non possa eccedere in tutto uno scudo d'oro, ma sia meno, se minore sarà la fatica.

Per le Cause Matrimoniali, esecuzioni di Dispense, e Licenze.

§. 4. Nelle Cause, e materia, che riguardano il matrimonio, e gli sponsali, così per l'esecuzione delle Dispense Apostoliche matrimoniali, come per la giustificazione dello stato libero, o che non vi sia canonico impedimento, ed anche per la Dispensa alle pubblicazioni, o per la licenza di potersi contrarre in Casa, o in altro luogo, o tempo insolito, e proibito, o che si possa contrarre in presenza d'altri che del Paroco, ed ogni altro atto che occorresse fare, il Vescovo, ed il suo Vicario, ed ogni altro Officiale, o Ministro, o Familiare non possa sotto qualsivoglia pretesto, o colore, anche di mancia, e di volontario donativo, esigere, e ricevere emolumento alcuno, nè in denaro, nè in altre cose, ma solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, cioè nell'esecuzione delle dispense giulj tre, e per i testimonj sopra lo stato libero, o che non vi sia impedimento, un giulio per testimonio, purchè in tutto non si ecceda un scudo di moneta Romana, cioè dieci giulj, o vero il loro equivalente nella moneta del Paese: Non comprendendosi le cause contenziose, tra i conjugj sopra la validità del matrimonio, o vero sopra la separazione del Toro, stimandosi questa causa giudiziale profana, nella quale si osserverà la Tassa di ciascun Tribunale finchè si provveda.

Per li Monasterj di Monache.

§. 5. Generalmente in tutto quello che riguarda i Monasterj delle Monache, ed i con-

servatori

1678.
nache, e
Confervatorj.

fervatorj di quelle Donne, le quali a guisa di Monasterj, e Monache rispettivamente vivono ritirate, il Vescovo, o altro Prelato, il Vicario così Generale, come particolare, e qualunque altro Officiale, o Deputato, ed il Cancelliero, & anche i parenti, ed i familiari del Vescovo, o Prelato, e de' suoi Officiali, non possano esigere, e ricevere emolumento alcuno in denaro, & in altre cose, eccetto che quelli comestibili, che siano proporzionati all'uso, e consumo proprio dentro tre giorni, anche con titolo di donativo, per l'ammissione all'abito Monastico, per l'approvazione del deposito della dote, per la Professione, per l'ammissione dell'Educazione, ed altre Donne Secolari, per le renunzie, che si fanno dalle Novizie, per l'elezione dell'Abadessa, o altra Superiore, per le licenze de' Medici, Chirurghi, e Operarij, per le licenze di parlare alle Monache, ed altre che sono nel Monasterio, per la deputazione de' Confessori, Cappellani, Procuratori, Esattori, ed altri Ministri, e generalmente per ogni altro atto, che riguarda al governo, ma solamente il Cancelliero per il rogito delle renunzie, e per gli atti che convengano sopra la giustificazione del deposito della dote, possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, purchè non ecceda in tutto giulj cinque moneta Romana, o vero l'equivalente nella moneta del Paese.

§. 6. Parimente per una regola generale da non soggiacere à limitazione alcuna, il Vescovo, o altro Prelato, suo Vicario generale, o particolare, Cancelliero, e qualunque altro Officiale, Ministro, e familiare, anche sotto nome di mancia, o volontario donativo, non potrà esigere, e ricevere emolumento alcuno, così in denaro, come in qualunque altra cosa in tutto quello, che riguarda l'amministrazione de' Sacramenti, del Battesimo, della Cresima, della Penitenza, dell'Eucharistia, e dell'Estrema Unzione, anche per l'esame, ed approvazione, o licenza d'amministrarli: Anzi s'incarica à Vescovi, e Prelati, e loro Vicarij, & Officiali, che non lo permettano à Curati, ed à Confessori, ed altri Ministri, e particolarmente nel prendere il piatto, o altro Vase, nel quale sia riposto il Vase dell'Oglio Santo per l'Estrema Unzione, o del Crisma nel Battesimo, o vero tovaglie, fazzolletti, ed altre cose, dichiarandosi tutto ciò illecito. Come anche a non chiedere, nè esigere cosa alcuna per la benedizione del e Donne infantate, quando doppo il parto secondo il Rito Ecclesiastico per la prima volta che entrano in Chiesa.

§. 7. In quelle Diocesi, nelle quali regna l'antica consuetudine, che il Vescovo, o altro Prelato, ed Officiale faccia il Testamento per l'Anima di quelli, i quali muojono ab intestato di quella somma moderata, nella quale secondo i Decreti della Sagra Congregazione, può esercitare tal facoltà, non possano esso, e suoi Officiali, Ministri, Parenti, e familiari partecipare in modo alcuno, sotto qualsivoglia colore, o pretesto, anche di povertà, ma in tutto si debba effettivamente applicare ad usi, ed opere pie, ne per l'adempimento di tal disposizione si possano in modo alcuno impedire, e ritardare la Sepoltura, e l'Esequie, o funerale al defonto, dovendosi esercitare giuridicamente l'azioni sopra i beni ereditarij, e si debba osservare la lettera Circolare della Sagra Congregazione de' Vescovi sotto li 19. Agosto 1678.

Come anche in modo alcuno si possono impedire, o ritardare la Sepoltura, e l'Esequie, o funerali à Defonti così Cittadini, come forestieri per il pagamento di quegli emolumenti, che dal Vescovo, dal Capitolo, o dal Curato, e qualunque altro per la consuetudine del Paese

si pretendano, ma parimente rimangano illese le azioni giuridiche ne' beni, sopra i quali si dovranno esercitare, senza che in modo alcuno si faccia repressaglia al cadavere, o vero che si diano molestie personali à figli, moglie, e parenti; Ed ancora non si possa esigere cosa alcuna per la licenza di trasportare i Cadaveri, o vero di sepolirli più in un luogo, che nell'altro.

§. 8. Si dichiara ancora illecito ogni emolumento diretto, e indiretto, per conseguenza se ne proibisce al Vescovo, o Prelato, suo Vicario, e Cancelliero, ed ogni altro Ministro, e familiare, ogni esazione sotto qualsivoglia pretesto, anche di mancia, o donativo nell'infrescrite cose, cioè.

Per la licenza, o patente di predicare, così nella Quadragesima, nell'Avvento, come in tutti gli altri tempi, e in qualsivoglia luogo.

Per la licenza di lavorare nelle Feste, anche per applicarsi ad usi pii, sicchè si dia onninamente gratis, e quanto alle contravvenzioni d'aver lavorato, le pene tutte si applichino effettivamente ad opere, o luoghi pii senza partecipazione alcuna benchè minima, eccetto che all'Esecutori, e Ministri inferiori, volgarmente *Sbirri*, per la cattura si dia la mercede proporzionata alla diligenza e fatica, purchè non ecceda tre giulj in tutto.

Per la revisione de' conti de' luoghi pii.

Per la recognizione, ed approvazione, e pubblicazione delle Reliquie, dell'Indulgenze, e Altari Privilegiati.

Per la licenza di questuare.

Per l'attestazione della povertà, o altro requisito, eccetto che il Cancelliero possa esigere in tutto, e per tutto un giulio di moneta Romana, o l'equivalente.

Per la licenza d'esser assente dalla residenza, generalmente per le dimissorie, che si sogliono concedere a quelli, li quali partono di Casa per andar in altro Paese.

Per li monitoriali, per le rivelazioni di scomuniche, così quando si diano da essa Curia, ed Ordinario, come quando si pubblicano le lettere Apostoliche, eccetto che il Cancelliero possa per la mercede della Scrittura esigere un giulio solamente.

Per la dichiarazione dell'incorso nelle censure, per la percussione de' Chericj, ed altre somiglianti cause, e per la loro assoluzione, eccetto che il Cancelliero per la fatica della scrittura possa esigere giulj due, eccetto che nell'esecuzione de' Brevi della Penitenziaria, nel qual caso per quel che appartiene all'assoluzione nè anche il Cancelliero possa esigere cosa alcuna.

Per la facoltà d'esercitar i Pontificali.

Per l'esecuzione de' Brevi Apostolici, o vero licenza della Sagra Congregazione nell'alienazione de' beni di Chiesa, luoghi Pii, o vero imposizione de' censi, solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, purchè non ecceda in tutto giulj dieci di moneta Romana, o suo equivalente, come anche per tutto quello che appartiene alla difesa dell'Immunità Ecclesiastica, così personale, come reale, e locale, e particolarmente di quest'ultima non si possa in modo alcuno sotto qualsivoglia pretesto ricevere, ed esigere mercede, o vero emolumento, ma il tutto si debba fare gratis.

§. 9. Le pene, le multe, e le composizioni si applichino per intero ad uso de' luoghi Pii, senza che il Vescovo, o Vicario, e suoi Officiali direttamente, nè indirettamente, ne abbiano partecipazione alcuna.

§. 10. Il sussidio Caritativo in quelle Diocesi nelle quali sia solito esigerli, e non altrimenti si esigga solamente per una volta nel primo in-

Per varie licenze, ed attestazioni.

Per le Pene e Composizioni.

Per il sussidio Caritativo.

gresso

Per l'Amministrazione de' Sacramenti.

Per li Testamenti di quelli, che muojono ab intestato.

Per le Sepulture, Esequie, Funerali, e trasportazione de' Cadaveri.

gresso del Vescovo secondo la Tassa solita antica d'anni quaranta indietro, si che non s'attenda il solito più moderno da detto tempo in giù, ne si possa più esigere sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo.

Per la Visita della Diocefi, e Chiesa.

§. 11. Quanto alla visita, si offervino inviolabilmente il Decreto del Sac. Concilio di Trento, e le dichiarazioni della Sagra Congregazione; e particolarmente da quelli, i quali concorrono alle spese de' Cibarij, nè mediatamente, nè immediatamente si possino ricevere regali, e donativi, anche di cose comestibili; Ed ancora non si possa esigere emolumento alcuno per gli atti della visita, decreti, e presentate di scritture, ovvero per la revisione de' Decreti delle Visite antecedenti, e della loro osservanza, mentre da quelli i quali sono visitati si ricevono le spese del vitto.

Approbantur a Pontifice præd. Declarationes, & mandatur, ut ea publicentur.

Die prima Octobris 1678. facta per me infra scriptum istarum resolutionum, seu declarationum relatione Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XI. mediante illarum lectura de verbo ad verbum, Sanctitas sua laudavit, approbavit, ac servari mandavit, earumque observantiam, & publicationem injunxit Sacra Congregationi Concilii.

Jo. Baptista de Luca præfati Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. Auditor, & Secretarius Memorialium.

Decretum S. Congreg. Concilii.

Die 8. Octobris 1678. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhærendo mandatis Sanctitatis suæ censuit præmissam taxam, seu declarationes Typis dandas esse, & per literas Circulares ad quoscumque locorum Ordinarios transmittendas; ut eas in Cancellaria in loco omnibus patente retineri faciant, eademque adamussim observent, & faciant observari.

F. Card. Columna Præf.

Loco ✠ Sigilli.

S. Archiep. Brancacius Episc. Viterbien. Secret.

XLI. Dat. 3. Octob. 1678. An. 2.

Dismembrantur ex Archiepiscopatu Bituricensi sex Ecclesiæ, ex quibus novus constituitur Archiepiscopatus Albiensis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Triumphans Pastor æternus, gloriosa distante sanctorum directione Patrum, ut suum salvaret populum, decretis in monte colloquiis, in eruditione Sanctuarium, inter alia ministeria permisit, quod ignis in Altare Sacerdotis confoveretur, & ut sine intermissione combureretur, ligna eis subicere, ut illius non cessaret ministerium studiosum. Altare quippe Dei, cor fidelis habetur cujuslibet, in quo ipsius ignis ardor indefinenter expetitur, quo velut flamma ardentis charitatis incendatur. Sancta vero, & immaculata, quam pastor ipse, adveniente temporis plenitudine, ejus Unigeniti gloriosissimi aspersione sanguinis fundari, consecrari, & æternaliter stabilire censuit, Ecclesia, ignis seu sacri flaminis splendore induta, quos regeneravit in Christo, ipsius charitatis nexu, & compage fideles stringit universos, & Ecclesias suas alias tanquam adolescentulas, ignis ejusdem confoverit ardoribus, & fibris exornat charitatis. Nos itaque illius summi directione Pastoris, qui Ecclesiarum, & fidelium omnium nostræ commisit insufficientiæ curam, Nosque licet immeritos, in ipsius

montis vertice ad summum Sacerdotii pontificium conscendere voluit, hujusmodi instructi documentis, easdem Ecclesias, earumque Pastores in partem sollicitudinis consilii celestis dispositione vocatos, in charitatis viscibus ardentius complectentes, nostros continuo revolvimus cogitatus, ut ea in operam nostri ministerii dona congeramus, per quæ ad Ecclesiarum, & illis præfidentium Prælatorum dispendiis, & necessitatibus occurratur, ac litium anfractibus, innumeris incommodis, aliisque infortuniis provideatur accommode, ipsæque Ecclesiæ invicem charitatis nexu conjunctæ votivæ prosperitatis incrementa suscipiant.

§. 1. Sane providi vigilisque Pastoris more, considerantes Ecclesiam Bituricensem Archiepiscopo de præfenti viduatam, quæ una ex antiquissimis Regni Franciæ Metropolitanis Ecclesiis existit, undecim Sedes completi Episcopales, sibi suffraganeas, easque maxime insignes; nimirum Claramontensem, Sancti Flori, Mimatensem, Aniciensem, Ruthenensem, Vabrensem, Caturcensem, Albiensem, Ruthenensem, Castrensem, Caturcensem, Vabrensem, & Mimatensem, seu earum pleraque ab ipsa Bituricensi sua Metropolitana distare plus centum leucis, earumque partem multo majorem sitam esse in locis montanis, & propemodum, hibeno saltem tempore, inaccessibilibus, tantamque distantiam, & itinerum difficultatem multis incommodis locum præbere, ac communicationem membrorum in capite impedire, nec posse easdem Ecclesias suffraganeas, illarumque diocesanos, quandocumque opus est, sui Metropolitanis Bituricensis opem implorare, & consequi, & hinc multos Beneficiarios, & Ecclesiasticos arripere occasionem vagandi, suas Ecclesias deserendi, & ab eis diu emanendi. Præterea, tametsi Jurisdicção Ecclesiastica cum civili nunquam sit confundenda, distantiam tamen dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Bituricensis a suis suffraganeis, jurisdictionum, & subordinationum seriem, atque ordinem ab Ecclesia universali præscriptum intervertere, cum nimia hujusmodi distantia difficilisque ad Metropolitanarum recursus obtentu, multa inordinate fiant, & casibus, in quibus solus Metropolitanus adeundus esset, Ordinarii viciniore falcen in messem alienam immittendo, providere, Beneficia conferre, Sacramenta administrare, Ecclesias curandas committere, censuras relaxare, seu iis innodatos absolvere, aliosque ejusmodi actus jurisdictionis, in alienos subditos contra sacrorum Canonum dispositionem exercere præsumant; inde autem lites enasci immortales, multa animarum pericula suboriri, rerum sacrarum profanationes, offensiones, & deplorandas morum corruptiones provenire, Ecclesiasticam disciplinam multipliciter perverti, ac perturbari: quinimo Archiepiscopus Bituricensis suos suffraganeos ad Concilia provincialia vocantibus illos non comparere, nec interesse, nimiam scilicet, & dispendiosam causantes locorum distantiam, & itinerum asperitatem, ac pericula, sed mittere procuratores, qui quantumvis scientia, & pietate, & probitate egregii, non eum tamen afferunt Ecclesiis fructum, quem a suorum Episcoporum præsentia merito sperare possent.

§. 2. De his vero similibusque edoctum charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum, & Navarra Regem christianissimum, pro eximia sua in Deum pietate, ac in res Ecclesiasticas studio, remedium tot detrimentis, & offensionibus in dies succrescentibus a Sede Apostolica enixis precibus flagitavisse, & flagitare, nec aliud remedium præsentius, meliusque videri, quam si tam late patens Provincia Ecclesiæ Bituricensis divideretur, separatis, seu dismembratis ab ea ex prædi-

Causæ dismembrationis.

Preces Regis Christianissimi.

Modus dividendi Provinciam Bituricensem.

ctis suffraganeis Ecclesiis, & ex illis una, videlicet Albiensis, in Metropolitanam cui reliquæ, nempe Mimatensis, Ruthensis, Castrensis, Caturcensis & Vabrensis in suffraganeas assignantur, erecta, cum præsertim Ecclesia ipsa Albiensis sita sit in Civitate, quæ est caput Provinciæ Albiensium, & juxta eorundem Sacrorum Canonum præscriptum, Sedes Archiepiscopales in Civitatibus præcipuis sint collocandæ, ipsaque Ecclesia Albiensis aditu sit percommoda, quippe in medietate ceterarum jam dictarum Ecclesiarum constituta, accessu admodum optimo instructa, & proinde Ecclesia Bituricensis detrimentum, quod ex distractione, seu dismembratione sex Ecclesiarum suffraganearum hujusmodi acciperet, facilius reparare valeat.

§. 3. Nos itaque ad Ecclesias prædictas, illarumque Præsules, & universos Cleros, & Populos earundem, quos non immerito affectu prosequimur in visceribus charitatis, paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac sperantes, quod qui bonorum largitor est omnium, & prout vult sua dispensat bona gratiarum, dirigente Domino, erectio hujusmodi in prædicta Provincia ad Ecclesiarum prædictarum, illarumque Præsulum, & incolarum universorum in d. Provincia consentientium, ædificationem de virtute in virtutem, tranquillumque, & prosperum sub timore Domini conservandum statum, mutua charitatis vicissitudine fructus dietim afferet ampliores, ipsique Præsules, & incolæ tanto Apostolicam Sedem, in qua cælestis Clavigeri Apostolorum Principis successores existimus, puris jugiter corde, & animo venerari, & pro illius votivis successoribus opem, & operam accuratioribus studiis impendere debeant efficaces, quanto Sedem ipsam de eorum statu prospero, & tranquillo solertius cogitare cognoverunt; Matora super his cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita ad enixas ejusdem Ludovici Regis preces, de eorum fratrum consilio, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas sex Ecclesias, earumque Civitates, ac Dioceses, videlicet Albiensem, Castrensem, Mimatensem, Ruthenensem, Caturcensem, & Vabrensem, illarumque Cleros, & Populos a Provincia Bituricensi, ac superioritate, & potestate pro tempore existentis Archiepiscopi Bituricensis, cui Metropolitanico Jure subsunt, perpetuo segregamus, dividimus, separamus, & dismembramus, illasque omnes, & singulas pro tempore existentes Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Bituricensis superioritate, jurisdictione, potestate, visitatione, & correctione, ac jure Metropolitanico hujusmodi prorsus eximimus, & liberamus; necnon dictam Ecclesiam Albiensem tunc per obitum bon. mem. Gasparis olim Episcopi Albiensis, extra Romanam Curiam defuncti, pastoris solatio destitutam, Metropolitanam, & Sedem Episcopalem Albiensem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Provinciæ Sedem pro uno Archiepiscopo Albiensi nuncupando, cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, privilegiis, & prærogativis Ecclesiæ, & Sedis Metropolitanæ, & Archiepiscopalis, (jure nominandi Personam idoneam ad ipsam Ecclesiam Albiensem, sic in Metropolitanam erigendam, vigore Concordatorum Galliæ dicto Ludovico Regi, ejusque successoribus Francorum Regibus pro tempore existentibus salvo, & illaso remanente) ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriosissimæ ejus Genitricis Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem, de consilio, & potestatis plenitudine similibus perpetuo erigimus, & instituimus, ac Ecclesias Castrensem,

Mimatensem, Ruthenensem, Caturcensem, & Vabrensem prædictas illarumque Civitates, & Dioceses, cum omnibus, & singulis illarum terminis, Territoriis, Castris, Villis, & Locis, necnon Clero, Populo, & personis, ac Ecclesiis, Monasteriis, & locis Piiis, ac Beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, in eisdem Civitatibus, & Diocesibus consistentibus Archiepiscopo Albiensi, & earum Metropolitanano itidem perpetuo subicimus, & supponimus, ac subjacere volumus.

§. 4. Et attento, quod fructus mensæ Archiepiscopalis Albiensis, multo pinguioribus sunt fructibus Ecclesiæ Bituricensis, ut Archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti, cujus mensa Archiepiscopalis, sicut accepimus, redditibus ad sustinendam Archiepiscopi Dignitatem satis instructa non est, detrimentum, quod ex dismembratione sex suffraganearum Ecclesiarum hujusmodi passurus est, congruenti, quantum fieri potest, ratione reparatur, supplicationibus prædicti Ludovici Regis nobis super hoc porrectis inclinati, ac de expresso Venerabilis Fratris nostri Hyacinthi nuper Episcopi Mimatensis, ad dictam Ecclesiam Albiensem ab eodem Ludovico Rege nominati consensu, annum summam quindecim millium librarum Turonensium ex Decimis ad Mensam olim Episcopalem nunc Archiepiscopalem ejusdem Ecclesiæ Albiensis legitime spectantibus, & per Commissarium, seu Commissarios a nobis ad id deputandum, seu deputandos assignandis, juxta existimationem Peritorum ab eodem Commissario, seu Commissariis eligendorum percipiendum, ab eadem Mensa Archiepiscopali Bituricensi, Apostolica auctoritate itidem perpetuo separamus, & dismembramus; illamque sic separatam, & dismembratam, & nunc prout ex tunc, postquam assignatio hujusmodi per Commissarium, seu Commissarios prædictos juxta mandatum Apostolicum facta fuerit, Mensæ Archiepiscopali Bituricensi, & Archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti ad tuendum Archiepiscopalis Dignitatis decus, & alios omni meliori modo, & forma, perpetuo dicta auctoritate, unimus, annectimus, & incorporamus, ac concedimus, & assignamus, volentes, & pari auctoritate decernentes, ut Capitulum Ecclesiæ Albiensis in Archiepiscopalem, ut præfertur, erecta, adveniente quomodolibet, & quandocumque Sedis Archiepiscopalis Albiensis vacatione primo anno cujuscumque vacationis hujusmodi sive per obitum, sive alias, omnibus, & singulis superioritatis, jurisdictionis, & sigilli, ac reddituum utilium, juribus, quæ ratione Dignitatis Archiepiscopalis recens acquirerent dicto Archiepiscopo Albiensi, fruatur, & gaudeat in futurum, quemadmodum etiam in pari casu vacationis Sedis Archiepiscopalis Bituricensis, Capitulum Ecclesiæ Bituricensis pendente primo anno cujuscumque vacationis per obitum, vel alias etiam ipsa Sedes intra ipsum annum repleatur, dictis annis quindecim millibus librarum Mensæ Archiepiscopalis Bituricensis, ut præfertur, unitis fruatur, & gaudeat cum eorum oneribus, eodem prorsus modo, quo ipse Archiepiscopus Bituricensis illis gavissus fuerit, itaut ipsi Capitulo Bituricensi damnum ex separatione, & dismembratione supradictarum sex Ecclesiarum acceptum restituiatur.

§. 5. Decernentes quoque præfentes, ac præmissa omnia, & singula, cum omnibus & singulis inde cæteroque legitime secutis, tamen supradictæ Ecclesiæ Bituricensis, & Albiensis suis Pastoribus respectively viduata sint, & defensionibus careant, nec desuper quorumcumque interesse habentium, seu habere prætendentium consensus accesserit, nihilominus semper, &

Ecclesiæ suffraganeæ designantur.

Consultur damno illato Mensæ Archiepiscopali Bituricensi summa librarum quindecim millium ex decimis Mensæ Ecclesiæ Albiensis.

Primo anno cujuslibet vacationis Sedis Albiensis omnia jura, & redditus Archiepiscopi Capitulo conceduntur.

Item pendente primo anno vacationis Sedis Bituricensis ascribitur Capitulo prædictæ summa quindecim millium librarum.

Clabula.

perpe-

Separantur sex Ecclesiæ a Provincia Bituricensi, & ab hujus Archiepiscopi jurisdictione eximuntur.

Ex iis Ecclesiis Albiensis in Metropolitanam erigitur.

Servatur Regi, ejusque successoribus jus nominandi Archiepiscopum.

perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illos, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

§. 6. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac de jure quaesito non tollendo, ac de unionibus, & dismembrationibus perpetuis committendis ad partes vocatis, quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuæ, nisi in casibus a Jure permixtis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis illis; eorumque Præsulibus, superioribus, & Capitulis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem illiusque Legatos etiam motu, scientia, & plenitudine similibus etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, & iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

§. 8. Præterea etiam volumus, quod taxa fructuum, reddituum, & proventuum Mensæ olim Episcopalis nunc Archiepiscopalis Albiensis, in Libris Cameræ descripta, propter separationem, & dismembrationem annuarum quindecim milium librarum hujusmodi, diminui, seu alterari nullo modo possit, sed in ea quantitate in qua hætenus fuit perpetuo remanere debeat, & e contra Ecclesiæ Bituricensis taxa propter novum hoc reddituum augmentum amplianda non sit; cum antea inopie Mensæ Archiepiscopalis congrueret.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, institutionis, subjectionis, suppositionis, unionis, annexionis, incorporationis, concessionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo octavo, quinto nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Præcipitur septem Presbyteris Societatis Jesu Missionariis apud Sinas, ut accedant ad Urbem, & Missionariis omnibus formula quædam juramenti, quod præstare debeant, præscribitur.

De his Missionariis vide Constit. Decet Romanum 50., Illius qui 51., Injuncti nobis 52., Quoniam ea 60., & Christianæ Religionis 63. Clem. X. in hoc Volum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM hæc Sancta Sedes Apostolica paucis abhinc annis ad Synas, Tunchinum, & Cochinchinam, Cambojam, Sianum, aliaque vicina Regna, & Provincias Indiarum nonnullos miserit Episcopos Vicarios Apostolicos, ut fides Catholica ibidem benedicente Domino propagaretur, & ex Christianis indigenis, seu incolis illarum partium instituerentur Clerici, & Sacerdotes, atque ita crescente fidelium numero disciplina Ecclesiæ usus, & veritas introduceretur, ipsi vero Episcopi Vicarii Apostolici omnibus operariis, qui illic in vinea Domini laborarent præessent. Verum illorum Operariorum aliqui proprii officii immemores, se dictis Vicariis Apostolicis, eorumque Provicariis, & Ministris, ac illorum auctoritati acerrime opponendo dissensiones, rixas, divisiones, & fere nova Schismata suscitaverint in magnum Christianæ Religionis detrimentum, atque perniciem, nec pluribus Constitutionibus Apostolicis, & Decretis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum ad occurrendum hujusmodi malis opportune promanatis debitam obedientiam præstare voluerint.

§. 1. Hinc est, quod nos ex commissi nobis cælestis Pastoralis officii debito efficaciora tanto malo remedia adhibere volentes, de nonnullorum ex memoratis Cardinalibus super hoc negotio a nobis specialiter deputatorum, qui dilectos filios Presbyteros Regulares Societatis Jesu, & præcipue Præpositum Generalem, & Secretarium ejusdem Societatis, tam viva voce, quam in scriptis super præmissis informantes pluries audierunt, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut illico ad hanc Almam Urbem nostram accedant dilecti etiam filii Josephus Tessavier, Emmanuel Ferrere, Dominicus Fucitus, Philippus Marinus, Thomas Valgarveira, Josephus Candonus, & Bartholomæus a Costa Presbyteri Regulares dictæ Societatis Jesu, nec a die intimationis præsentis Mandati ipsi, eorumque ullus audeat ullo modo exercere quodcumque Munus Missionarii five ex facultatibus dictæ Sedis Apostolicæ, five ex privilegiis prædictæ Societatis Jesu, five ex facultatibus ab alio quocumque, aut omnibus, aut singulis ipsorum quovis titulo concessis, nec Confessiones audire, concionari, aut quæcumque Sacramenta quomodolibet administrare, etiam tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis Indiarum, neque tanquam simplices dictæ Societatis Jesu Sacerdotes, & Religiosi, nec alio quocumque titulo, causa, seu facultate, de quibus expressa specialis, & specialissima esset facienda mentio, sub pænis infra exprimentis.

§. 2. Hoc autem præceptum, & Mandatum nostrum prædicto Præposito Generali Societatis

Jesu

XLII.

Dat. ro. Oct. 1678. An. 3.

Causa hujus Constitutionis.

Mandatur, ut septem Presbyteri Societatis Jesu ad Urbem accedant, nec interim munus aliquod exercent sub certis pænis.

Incimetur mandatum,